Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Nhân sự rạn nứt trong Ủy Ban Soạn Thảo Quy-Chế Đảng Phái vừa được hàn gắn

ĐẶT LẠI CĂN BẢN SOẠN THẢO QUY-CHẾ CHÁNH ĐẢNG

NĂM THỨ I — SỐ 81 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ BA 7-7-1964 (28 tháng Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

• QUY CHẾ CHÁNH ĐẢNG PHẢI NẰM TRONG KHUÔN KHỔ MỘT «QUỐC SÁCH XÂY DỰNG CHÁNH ĐẢNG»

• Phải đặt vấn đề đến tận gốc rễ để khỏi mở đầu cho một cuộc phiêu lưu chánh trị thứ hai

Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Các đại diện của Hội Nghị Quy chế Chánh Đảng đã trở lại cộng tác với Ủy Ban Liên Bộ.

Đồng thời Phủ Thủ Tướng cũng đã lên tiếng đính chính về lời tuyên bố miệt thị và phủ nhận vai trò của các chánh đảng.

Như thế là một sự hiểu lầm đã được đánh tan và một sự đổ vỡ được hàn gắn lại. Trong đó, ta thấy có một tinh thần phục thiện đáng được đề cao.

Hôm nay hai bên lại gặp nhau để cùng "thai nghén" "Quy chế Chánh Đảng". Liệu rồi có sẽ "đẻ" ra được cái gì tốt đẹp hay không ?

Qua bản thông cáo của các đại diện Hội Nghị, công chúng ở ngoài mới được một tia sáng đầu tiên nho nhỏ về hoạt động của Ủy Ban Hỗn Hợp Soạn Thảo Quy Chế, bởi vì từ trước đến nay Ủy Ban đó vẫn cửa đóng then cài im lìm, mà các đại diện của Hội Nghị cũng chẳng thấy triệu tập Hội nghị để báo cáo công việc và lấy quyết nghị chung, như đáng lẽ các vị ấy phải làm.

Và phải nói thẳng rằng cái tia sáng lóe ra đó đã làm cho chúng tôi lo âu, và ngờ vực rằng những người có trách nhiệm soạn thảo Quy chế đã hiểu sai mục đích của nó. Nay nhân các vị đó lại bắt tay vào việc, chúng tôi xin có một vài ý kiến bàn góp ở đây.

Chúng tôi thấy rằng Ủy Ban thật ra chưa có một căn bản lý thuyết nào để soạn thảo Quy Chế. Và như vậy tại vì Chánh Quyền tuy đề cao ý chí dân chủ và thấy rõ sự cần thiết phải có những chánh đảng nhưng vẫn chưa có một chánh sách nào để dân-chủ-hóa chế độ, và chưa có một đường lối nào để xây dựng chánh đảng nói riêng.

A xem tiếp trang 4

Thêm nhiều nhân vật quan trọng được bổ nhiệm qua VN

TĂNG CƯỜNG BỘ THAM MƯU CỦA *Tân Đại sứ ở Sàigòn*

★ Cựu Đại sứ Lốt từ chức vì Chính phủ Mỹ không muốn đánh Bắc Việt.

HOA THỊNH ĐỐN.— Tân Đại sứ Mỹ Tay Lơ đã lên đường qua Sàigòn và ghé qua Hạ uy di để hội đàm với Tham mưu trưởng quân lực Mỹ tại Thái bình dương. Đại sứ tới Sàigòn vào thứ ba.

Tổng Thống Mỹ đã chỉ thị cho Đại sứ Tay Lơ hội đàm với nhà chức trách Việt—Mỹ và báo cáo nội trong vòng hai tháng xem có cần mở rộng chiến tranh hay không. Tại Hoa thịnh đốn có tin cho biết rằng lực lượng Mỹ tại Tây Thái bình dương đã được chuẩn bị sẵn sàng để can thiệp vào Đông Nam Á nếu cần.

Hiện nay các giới thông thạo ở Hoa thịnhĐốn cho rằng trong trường hợp cần can thiệp để chặn đứng đà tiến của Cộng sản thì Mỹ sẽ dùng không lực đánh phá các đường tiếp viện, các kho lẫm của Cộng Sản Bắc Việt.

Tăng cường Bộ tham mưu

Trước khi Đại Tướng Tay lơ lên đường qua Sàigòn, có tin là Tổng Thống Mỹ sẽ bổ nhiệm thêm mấy nhân vật tiếng tăm làm phụ tá cho Đại sứ Tay Lơ. Nhân vật thứ nhất sẽ được bổ nhiệm là ô. Suy-li-văn, (Sullivan), nguyên phụ tá đặc biệt

G xem tiếp trang 4

CỔ-ĐỘNG

Từ Nguyễn tường Tam văn sĩ đến Nguyễn tường Tam chính khách

TẠI SAO CÓ CHUYỆN VU CÁO BIỂN THỦ HAI TRIỆU ĐỒNG

Bài của L.s. TRẦN-VĂN-TUYÊN

Tôi để cho những nhà phê bình, những nhà văn nhà thơ—trước đây, bây giờ, sau này—ca tụng sự nghiệp văn chương của Nhất Linh.

Tôi để cho các đồng chí — chánh trị, cách mạng — và sử gia khen hay chê cuộc đời cách mạng, chánh trị của vị sáng lập đảng Dân Chánh và một trong những lãnh tụ có uy danh và uy tín nhất của Quốc Dân Đảng.

Tôi chỉ nhắc lại dưới đây một vài chuyện hiểu lầm về anh, về đức tính anh, không phải để đính chính. Vì anh Tam không cần nhờ đính chính. Mà để làm cho những kẻ đến sau biết rõ sự thực.

Người ta bảo anh Nguyễn Tường Tam làm cách mạng, chánh trị theo lối lãng mạn, theo kiểu Dũng, một nhân vật tiểu thuyết của anh.

Kể cũng không sai. Nhưng bên cạnh anh Tam—Dũng lãng mạn đó, mấy người biết anh Nguyễn Tường Tam trên Quốc Lập, Trung ủy và Hải ngoại Bộ trưởng của Quốc Dân Đảng, cũng rất khi làm công việc, khe khắt về kỷ luật trong công tác chính trị, cách mạng cả đối với những bạn thân, cả đối với bản thân anh ?

Anh đã không lãng mạn khi anh ra lệnh trừng phạt Trần-Hi-Thánh, một người thân của anh. Anh đã không lãng mạn khi anh chỉnh lý nghiêm khắc công khai các em anh đồng chí Nguyễn Thức (Nguyễn Tường Long) đồng chí Bảo Tường (Nguyễn tường, Bách) khi các anh này làm "trái nguyên tắc".

Anh đã không lãng mạn khi anh tự buộc mình vào những nguyên tắc, những quyết định mà chính anh đặt ra, tự phê bình khe khắt mỗi khi anh vi phạm.

Anh đã không lãng mạn những khi vì muốn bảo vệ nguyên tắc «tiền của đảng, không ai được tiêu riêng»

S xem tiếp trang 4

TƯỞNG NIỆM NHẤT-LINH NGUYỄN-TƯỜNG-TAM

Nhất Linh Nguyễn Tường Tam đã đi vào văn học sử. Trong các sách giáo khoa, trong lớp học, thế hệ trẻ đã thuộc lòng tiểu sử cũng như tác phẩm của Nhất Linh.

Nhất Linh Nguyễn tường Tam cũng để đi vào lịch sử. Trong năm ngoái, trong khi lịch sử nước nhà bị sa lầy trong ngõ cụt tăm tối nhất, Nhất Linh Nguyễn Tường Tam đã nhất quyết không chịu để cho tòa án của Nhu Diệm xét xử vì quan niệm rằng chỉ có lịch sử mới xét xử được ông thôi.

Trong số báo ngày mai, phát hành đúng ngày Nhất Linh Nguyễn Tường Tam tự hủy, xin quý bạn đón đọc hồi ký "tưởng niệm Nhất Linh Nguyễn Tường Tam" của bác sĩ Nguyễn Hữu Phiếm.

Hình trên : tấm hình cuối cùng của Nhất Linh, chụp một tuần trước ngày quá cố.

BÌNH LUẬN THỜI CUỘC

ĐẦU tuần qua, đại sứ Lốt về đến Mỹ, tuyên bố đặt lời đáng ghi nhận :

— Bác bỏ luận điệu nên giao quyền chỉ huy quân sự cho người Mỹ.

— Không nên đưa vấn đề V.N. ra trước Liên Hiệp Quốc.

— Không thể thương thuyết.

— Phát kiến nhắn mới có thể thắng.

Rồi đến phụ tá Đại sứ Johnson tới Sàigòn, không mang theo gia quyến. Người ta cũng còn đồn đại rằng Đại sứ Taylor sang đây cũng không mang theo gia đình, và hai ông chánh, phó sẽ cùng ở với nhau để sự cộng tác được mật thiết hơn.

oOo

BÁC Kinh cũng lên tiếng đe dọa rằng hòa bình ở Đông Nam Á treo trên sợi tóc. Nhưng tình hình ở Lào dịu dần đi, và những đề nghị gặp nhau bên bàn hội nghị nhiều hơn là những sự va chạm nơi mặt trận.

Trong khi ấy thì Nga sẽ ngọt Bắc Kinh nắm hết quyền chủ động với khối Cộng sản Á Châu, đã hứa hẹn giúp đỡ Nam Dương chống lại Mã Lai Á. Đây cũng là một cách để cho báo chí thế giới để cập tới Nga sẽ một chút, kiểu như nhắc lại còn có ta đây để đỏ bị đời bỏ quên.

H xem tiếp trang 4

Thượng-Tọa Thích-Tâm-Châu Viện Trưởng Viện Hóa Đạo

KÊU GỌI ĐOÀN KẾT TÔN-GIÁO CHỐNG CỘNG SẢN VÔ THẦN

TÂY NINH.— Thượng Tọa Thích Tâm Châu, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, đã luôn luôn nhắc nhở tới vấn đề đoàn kết tôn giáo để chống chủ nghĩa Cộng sản vô thần trong khi Thượng Tọa ngỏ lời với các vị chức sắc đạo Cao Đài tại Tòa Thánh Tây Ninh và với Tăng Ni Phật Tử tại giảng đường Thích Quảng Đức, nhân dịp Thượng Tọa cùng với Phó Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, Thượng Tọa Thích Thiện Hoa, Tổng Thư ký viện, Thượng Tọa Thích Huyền Quang, tới Tây Ninh để chính thức thừa nhận Ban đại Diện Hội Phật Giáo Thống Nhất Tây Ninh, và luôn tiện viếng thăm Tòa Thánh Cao Đài.

Ra đón ba vị Thượng Tọa tại phi trường, người ta thấy có Thiếu Tướng Lê văn Tất, Tỉnh Trưởng Tây Ninh, ông Chánh án tòa Hòa Giải Rộng Quyền, ông Trưởng Ty Cảnh Sát và các đại diện quân dân chính thân hào nhân sĩ cùng trên 2.000 tăng ni Phật tử. Tại giảng đường Quảng Đức, sau khi T.T. Thích Huyền Quang đọc quy điều chính thức công nhận Ban Đại Diện Hội PGTNVN, ông Tỉnh Trưởng đã ngỏ lời cảm tạ và ông nhấn mạnh "nhờ sự tranh đấu của Phật giáo và QĐCM, nên ông mới được trở về VN sau 8 năm lưu vong hải ngoại". Phái đoàn các Thượng Tọa đã trở về Sàigòn ngay chiều hôm đó. (Tr. KH)

Quí bạn muốn Chính - Luận mỗi ngày mỗi mạnh — Xin đừng mượn báo Chính - Luận

Đánh lớn GIÁP BIÊN GIỚI MIÊN-LÀO

KONTUN.— Nguồn tin quân sự Hoa Kỳ cho biết vào hồi 3 giờ 30 sáng ngày 4-7, rất đông Việt Cộng đã tấn công một trại quân của ta ở Poleikrong, tại khoảng trên 40 cây số Tây Nam Kontum, trong một khu rừng gần ranh giới Lào-Miên-Việt. Trại này do bốn đại đội thuộc Lực lượng Đặc Biệt trú đóng, trong số có 12 cố vấn Mỹ.

Lúc Việt Cộng mở cuộc tấn công thì hai trong số 4 đại đội này đang đi hành quân dục soát bên ngoài với 5 cố vấn Mỹ. Địch đã bắn mọc chê và đại liên vào trại trước. Sau đó chúng áp dụng chiến thuật biển người, từng đợt lại từng đợt ào ạt tấn công vào trại, và dùng

B xem tiếp trang 4

TIỂU SỬ CÁCH MẠNG...RA,VÔ...

Nhân xem 2 đêm quyền thuật do Tổng cuộc tổ chức

GÓP VÀI Ý KIẾN VỚI TỔNG CUỘC QUYỀN THUẬT TRONG VIỆC PHỤC HƯNG NỀN VÕ THUẬT V.N.

HỒNG DƯƠNG

Háo hức để rồi...

NHÌN vào kết quả về tài chánh — có lẽ ngoài cả sự mong muốn của ban tổ chức — của hai đêm quyền thuật (4.5/7/64) do Tổng cuộc Quyền Thuật VN tổ chức, người ta thấy rằng bộ môn này vẫn được rất nhiều người hâm mộ. Thiết tưởng điều đó cũng dễ hiểu. Vì Quyền Thuật không phải là một trò chơi dã man như một số ít người đã lầm tưởng (nếu trên võ đài quốc tế đôi khi xảy ra tai nạn chết người, thì thiết tưởng, trong bất cứ bộ môn thể thao nào cũng không tránh được những rủi ro nguy tới tính mạng). Trái lại, nó là một nghệ thuật cao đẹp, vì chẳng những nó giúp các võ sĩ có được một thể xác tráng kiện, dẻo dai — khiến có được một tâm hồn lành mạnh — mà nó còn cho những người chơi môn thể thao này một ý chí tranh đấu trong tinh thần thượng võ, một đức tính can đảm. Lịch sử đã cho thấy những yếu tố trên từng quyết định sự sống còn của một quốc gia.

Bởi vậy, nếu không nói quyền thuật hữu ích hơn các bộ môn thể thao khác thì nó cũng không thua kém bất cứ một bộ môn nào. Cho nên có thể nói rằng, cấm quyền thuật, dù là võ Việt Nam (1) là một lầm lẫn lớn, là bóp nghẹt hùng khí của thế hệ trẻ

O xem tiếp trang 4

THANH NIÊN CÔNG - GIÁO rải truyền đơn

SÀIGÒN.— Sáng 5-7, (Chúa nhật) đồng bào Công giáo dự lễ mi sa tại nhà thờ Huyện Sĩ có nhặt được một số truyền đơn của Đoàn Thanh Niên Công Giáo Chợ Đũi rải. Nội dung truyền đơn đại ý nói rằng

C xem tiếp trang 4

NỬA NẠC NỬA MỠ

THẰNG-HỀ viết

XÔI THỊT

CHỪNG một tháng nay, đi đâu Hề cũng nghe bàn về vấn đề xôi thịt. Hề nghe đồn rằng các đảng phái quốc gia, sau mấy chục năm tranh đấu gian khổ bôi phong, chống thực và diệt cộng, đã bị liệt vào hàng... xôi thịt.

Lúc đầu, có lời đồn Thủ tướng đã gán cho đảng phái danh từ xôi thịt. Nay thông cáo Phủ Thủ tướng nói rõ là Thủ tướng không hề nói như thế. Tuy nhiên, theo Hề, từ ngữ xôi thịt vẫn còn trên đầu lưỡi kẻ khác, nên vấn đề vẫn cứ nên bàn cho nó ngọt.

Tội nghiệp cho các đảng phái Cách mạnh Việt Nam quá chừng. Oan còn hơn là oan thị Kính ! Đau chẳng kém gì niềm đau của chúa Gia Tô bị đóng đinh trên cây thánh giá vì kẻ Ju Đà phản Chúa bán cha. Khổ nhục chẳng kém gì nỗi khổ nhục của Công chúa Du Du Đà La và Phật tử trước hành động bán thầy phản đạo của nhữngtên Đề Bà Đạt Đa.

Thương thay cho các đảng Cách Mạnh Việt Nam. Bởi vì, dưới thời thực dân Pháp, Nhật thì người chiến sĩ quốc gia bị kết tội là loạn tặc, dưới thời Cộng sản quốc tế thì người đồng chí quốc gia bị kết tội là Việt gian, dưới thời gia đình trị họ Ngô thì người Cách mạng quốc gia bị lên án là phản loạn... Còn nay, qua một cuộc "cách mạng", và thêm vào đó một cuộc "chỉnh lý cách mạng", người đồng chí chiến sĩ cách mạnh quốc gia còn bị lên án qua là... xôi thịt !

N xem tiếp trang 4

HAI THÔNG CÁO ĐƯỢC CÔNG BỐ LIÊN TIẾP

CHẤM DỨT SỰ LỦNG CỦNG *gây nên bởi danh từ « quyền lợi xôi thịt »*

★ Phủ Thủ-Tướng minh xác quan niệm về đảng phái

★ Ban Đại Diện Đ.H.Q.C.Đ.P. tuyên bố hợp tác lại

SÀIGÒN.— Báo chí vừa liên tiếp nhận được hai thông cáo đăng tải dưới đây, một của Phủ Thủ Tướng và một của Ban Đại Diện Đại Hội Quy Chế Đảng Phái. Thông cáo của Phủ Thủ Tướng có tính cách đính chính các tin tức cho rằng Thủ Tướng đã miệt thị các đảng phái (cho rằng đảng phái có tinh thần xôi thịt). Vì có tin ấy mà Ban Đại Diện Đại hội Quy Chế Đảng Phái đã rút lui không hợp tác với Ủy ban Liên Bộ của Chính phủ trong việc soạn thảo quy chế đảng phái. Nhưng sau khi có thông cáo minh xác của Phủ Thủ Tướng, Ban Đại Diện Đ.H.Q.C.Đ.P. đã rút lại lời tuyên bố rút lui và sẽ tiếp tục hợp tác với chính phủ. Thế là mọi việc đã được giải quyết ổn thỏa.

Tưởng cũng nên nhắc lại rằng hôm thứ bảy, sau khi Phủ Thủ Tướng ra thông cáo, Ban Đại Diện Đ.H.Q C.Đ.P. đã gặp Thủ Tướng.

Thông cáo của Phủ Thủ Tướng

Gần đây một số báo chí đã phổ biến những tin tức và bài bình luận liên quan đến lời tuyên bố của Thủ Tướng Chánh Phủ về vai trò của Đảng Phái Chánh Trị trong giai đoạn hiện tại.

Nhận thấy những tin tức và bài bình luận ấy không phản ảnh trung thực lời nói và quan niệm của Thủ Tướng, nên Thủ Tướng minh xác một lần nữa vai trò quan trọng của các chính đảng Quốc-gia trong cuộc đấu tranh hiện thời của dân tộc, đúng như tinh thần lời kêu gọi của Thủ Tướng Chánh-Phủ trước đây trong Hội nghị soạn thảo quy chế Đảng Phái Chính Trị ngày 13-6-64 tại Hội Trường Diên Hồng.

Thông cáo của Ban Đại Diện Đại Hội Q.C.Đ.P.

Ngày 1-7-1964, Ban Đại Diện đã tuyên bố tạm ngưng cuộc thảo luận

Đ xem tiếp trang 4

LỄ KHAO QUÂN

chiến thắng trong chiến dịch Thăng - Long — Hải - Yến

SÀIGÒN.— Sáng thứ bảy, Trung Tướng Nguyễn Khánh, Chủ tịch Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng kiêm Thủ tướng Chánh phủ đã chủ-tọa tại Mỹ Tho lễ khao quân các chiến sĩ hữu công trong cuộc hành quân "Thăng Long — Hải Yến 7-9".

Cuộc hành quân nói trên đã gây cho bọn Việt Cộng thảm bại nặng nề về nhân sự (99 xác chết tại chỗ và cả 100 chết và bị thương mang đi mà dân chúng si cũng mục kích) và một số lớn vũ khí quan trọng đã mở màn cho Quân Đội Việt Nam tại Khu Chiến một giai đoạn mới để tiếp tục tiêu diệt chúng và mang lại sự thắng lợi và hòa bình cho dân tộc và Tổ Quốc Việt Nam thân yêu.

Về vụ án mạng ở Dĩ An :

Kẻ giết cậu Vinh muốn chiếm gia tài của cha mẹ nạn nhân để lại ?

DĨ AN.— Trong một số báo trước, chúng tôi đã loan tin về cái chết của cậu học sinh Nguyễn văn Vinh 17t (bị xiết cổ chết và bị đóng đinh vào đầu) Vụ án mạng này còn hoàn toàn ở trong vòng bí mật nhà chức trách chưa tìm ra thủ phạm. Nhưng vì vụ án mạng này có vẻ nhiều uẩn khúc, nên nhiều giả thuyết đã được dư luận nêu lên trong số có giả thuyết cho rằng nguyên nhân vụ án mạng này là tiền. Theo nhiều người hiểu chuyện thì cậu Vinh tuy mồ côi nhưng được cha mẹ để lại một gia tài khá lớn. Vì là con một, nên cậu được hưởng trọn vẹn khi cậu trưởng thành. Nhưng trong vụ này lại có một người dường như gần gũi với Vinh, có ý muốn chiếm đoạt gia tài kể trên. Dư luận nêu trên cho rằng chính người này đã cùng một vài đồng lõa tổ chức hạ sát cậu Vinh. Vẫn theo dư luận này thì đồng bào Thủ Thừa không ai lạ gì kẻ đó, và chính cậu Vinh lúc còn sống thường tỏ ra không có cảm tình với y. Sự thật có đúng vậy không, chỉ có nhà hữu trách mới trả lời được. (P.V.)

TÌNH HÌNH DỊCH TẢ TẠI DARLAC

BAN MÊ THUỘT.— Từ 27-6 đến 1-7 vừa qua, tại Ban mê Thuột có thêm 17 người tình nghi mắc dịch tả được đưa tới Dân y viện điều trị. Tuy nhiên tại các buôn có 5 người thiệt mạng. Từ 10-6, là ngày dịch tả xuất hiện tại Darlac đến nay, có 72 trường hợp tình nghi dịch tả, trong số có 42 người thiệt mạng đã được Viện Pasteur xác nhận có vi trùng tả. (VTX)

GIỞ TRÒ « MA TỊT » 1 HỌC SINH BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Đêm 4-7, cậu Đàm Đ. (20t, quân nhân, ở đường Đinh tiên Hoàng) đưa vợ đi hóng mát về đến góc đường Hai bà Trưng-Nguyễn Du, thì có 2 thanh niên cỡi trên một chiếc xe gắn máy chạy trờ tới : tên ngồi sau liền đưa tay ra bóp ngực vợ cậu Đ. Cậu Đ. và nhân viên Cảnh sát rượt theo chặn được chiếc xe kia. Y khai tên là Nguyễn bình Tr. (học sinh ở đường Nguyễn Du). (S.S.)

ĐUỔI BẮT TRỘM. XE CẢNH SÁT BỊ LẬT

SÀIGÒN.— Lúc 2 giờ sáng 5-7, chiếc xe tuần tiễu số 1-4 của Cảnh sát Đô thành đi tuần tiễu tới đường Hai bà Trưng, trông thấy một người đứng trong bóng tối thoát chạy về bến Bạch Đằng. Xe Cảnh sát liền rượt theo, nhưng vì quanh cua quá gấp, nên bị lật 3 vòng. Kết quả : Tài xế bị gãy chân, và 5 nhân viên khác bị thương. Tất cả được chở vào bịnh viện điều trị. (S.S)

TÀU HẢI QUÂN ĐỤNG CHÌM GHE GẮN MÁY

TÂN AN.— Đoàn tàu Hải Quân, trưa 3-7 vừa qua, trong khi di chuyển trên sông Tân An, đã gây ra một tai nạn thủy vận tại Vàm Bình Tâm, cách Tỉnh lỵ Long An 3 cây số về hướng Đông, làm 1 ghe gắn máy chở đầy hàng hóa bị chìm. Kết quả : 2 người bị mất tích, còn 8 người khác được cứu sống. (H.TH)

LỰU ĐẠN RÚT CHỐT ĐỂ SAU NHÀ HÀNG EMBASSY

SÀIGÒN.— Đêm 4-7, nhân viên Cảnh sát gác tại nhà hàng Embassy số 35 đường Nguyễn trung Trực, vào đúng sau nhà hàng đi tiểu thì thấy 1 gói giấy bên trong có 1 trái lựu đạn. Được tin Nha Giám Đốc Cảnh sát Đô thành phái chuyên viên tới nơi tịch thâu trái lựu đạn đem về. Trái lựu đạn này đã mở chốt và được giữ bằng 1 sợi giấy thung. (S.S)

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — NGÀY THỨ BA 7-7-1964

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Đặng-ngọc-Tùng	86, đại-lộ Khổng-Tử	CHOLON
B.S.	Nguyễn-Tường	5, đường Trần-văn-Thạch	SAIGON
B.S.	Vũ-Hùng	53, đường Trương-công-Định	SAIGON

ĐỂ TRÁNH SỰ HIỂU LẦM

Trong một số báo trước đây *Chính Luận* cũng như các báo khác có đăng một tin vặt về một vụ rắc rối xảy ra tại đường Trần quốc Toản Sàigòn : một phật tử bị hành hung trong khi đang cúng. Hôm vừa rồi L.M. Nguyễn-quang Minh chánh sở nhà thờ Vinh Sơn biên thư cho các báo cho biết rõ rằng tin trên có chỗ không đúng và có thể gây hiểu lầm. L.M. Minh nói rằng bà N.T. Th.ận, chủ căn nhà ở kế nhà thờ Vinh Sơn, có sửa lại nhà và xây lấn qua đất nhà thờ. Giáo dân thương thuyết và bà Thuận ưng chịu. Sau đó bà Thuận lại làm, giáo dân đến ngăn cản nhưng không xảy ra sự gì đáng tiếc cả. Sự việc chỉ có thế. Vậy xin nói rõ để tránh sự hiểu lầm.

ĐIỆN TRỜI GIỰT 2. NGƯỜI SUÝT CHẾT

GIA ĐỊNH.— Chiều 5-7, cô Dương thị H. (ở ấp Hàng Dầu xã Tân sơn Hòa) mang quần áo ra dây kẽm sau nhà phơi. Không may dây kẽm nọ lại chạm phải dây điện (điện trời), nên giựt cô H. dính vào dây kẽm. Cô H. la làng inh ỏi. Thấy vậy, cha cô H. là ông Dương trí Quyền chạy ra lôi con ra, thì ông này cũng bị giựt dính luôn. Nhờ bà con lối xóm chạy tới cắt đứt sợi dây kẽm trên mới cứu thoát được hai cha con cô H. (C.C).

CƯ TRÚ BẤT HỢP PHÁP. 50 NGƯỜI BỊ MỜI VỀ BÓT

GIA ĐỊNH.— Đêm 5 rạng 6-7, nhà chức trách Gia Định mở cuộc khám xét tờ khai gia đình ở Xóm Đồng Ông Cộ (Gia định)... Kết quả : có lối 50 người đàn ông và đàn bà cư trú không chịu khai báo bị bắt về bót điều tra lý lịch. (C.C)

MỘT CUỐC XE, TRÊN 100 NGÀN ĐỒNG

VĨNH LONG.— Trưa 2-7, cậu Lê thanh Liêm (21t, chủ tiệm kem A.Đ. ở Vĩnh Long) đáp xe đò hiệu H. Th. số EB-7697 từ Sàigòn về Vĩnh Long. Dọc đường, cậu Liêm ngủ một nên bị kẻ bất lương nẫng mất chiếc cặp da trong đựng trên 38 ngàn đồng tiền mặt và tấm ngân phiếu 70 ngàn đồng mang tên Nguyễn văn C. Khi đến Cai Lậy cậu Liêm mới hay biết thì quân gian đã cao chạy xa bay. (Q.H)

BUỒN VIỆC GIA ĐÌNH UỐNG THUỐC ĐỘC TỰ TỬ

SÀIGÒN.— Trưa ngày 5-7, cậu Phạm văn L. (17 tuổi, ngụ tại đường Trần quí Cáp) và bà Bùi thị H. (34 tuổi, ngụ tại đường Lê Lợi), buồn việc gia đình toan quyên sinh bằng thuốc độc. Nhưng nhờ người trong nhà hay sớm lo chở hai người nói trên đến bịnh viện cứu sống. (C.C.)

TIN TRỘM CƯỚP

SÀIGÒN — Đêm 4-7, có 5 thanh niên ngồi ăn nhậu ở 1 quán nọ đường Hòa Hưng, bàn nhau đi đánh cướp tiệm Đồng Khánh. Nhà chức trách hay tin liền phái nhân viên theo rõi và lúc 11 giờ đêm nói trên 5 thanh niên nọ đi trên 2 chiếc xe Traction và 1 chiếc tắc-xi đến góc đường Lê văn Duyệt — Trần quốc Toản thì bị bắt. Cảnh sát tịch thu 2 dao găm và 1 trái lựu đạn.

— Đêm vừa qua, cậu Trần Sỹ (23t, nhân viên Cảnh sát) đi làm về tới hẻm 24 đường Trần quang Khải, bị 3 kẻ lạ mặt chặn lại đoạt đồng hồ và đánh cậu trọng thương. Cậu Sỹ đi trình, Cảnh sát mở cuộc điều tra và đêm 4-7, Cảnh sát bắt được cả bọn.

— Đêm vừa rồi, bà Nguyễn thị Vinh (48t, ở đường Hồng thập Tự) đang ngồi trong nhà thì có một thanh niên xông vào cướp giựt sợi giây chuyền của bà. Bà Vinh đi trình Cảnh sát. Hồi 10 giờ đêm 4-7, Cảnh sát bắt được tên Trần văn A tự là V. (15t).

— Khoảng 1 giờ sáng 5-7, nhạc sĩ Võ văn Be (22t, ở đường Đề Thám) đi làm về tới đường Trần hưng Đạo thì bị 3 người chặn lại đòi tiền mãi lộ. Trong túi còn mấy chục đồng bạc cậu Be phải móc ra nạp cho chúng. (S.S.)

Gác lại

Vì thiếu chỗ chúng tôi tạm gác một kỳ đoạn tiếp bài « Có thể chờ đợi... » của TỪ - CHUNG, và phóng sự « Tuồng Đời » của Phan-Nghị. Thành thực cáo lỗi cùng bạn đọc. C.L.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiểu Đẳng)

TIỂU THUYẾT RÚT NGẮN

URASHIMA TARÔ

CỦA

YAMAMOTO KAZUÔ

•

CHÂM-VŨ

(Tiếp theo)

— VIII —

Thái Lang len lách, điểm từng mặt người trong chợ, cố tìm lấy một khuôn khổ quen quen nào của ba năm trước cũng được, nhưng thơ thẩn suốt khắp cái giậy, chẳng còn thiếu một chỗ nào nữa cũng không thấy ai. Hết chợ, bên kia đường đi, ngoài cửa lều có ông cụ râu tóc bạc phơ đương ngồi, tay lầy bầy vá lưới. Thái Lang xăm xăm đến vái chào :

— « Kính lạy lão trượng ».

Ông cụ thấy người lạ, ngước nhìn :

— « Cậu hỏi gì ? Nói to lên một chút. Lão già cả điếc lác.

Thái Lang mầm bụng : — « Đến ông cụ già thế này mà cũng không phải người vùng đây thì lạ thật ». — bèn cúi xuống gần tai cụ, hỏi :

— « Thưa Lão trượng. Lão trượng đến ngụ vùng ta đây đã được bao lâu rồi ?

— « Cậu tôi lão hay hỏi ai ở đã được bao lâu ?

— « Thưa, hỏi lão trượng đấy ạ.

— « Lão đây à ? Lão sinh trưởng tại đây. Thế cậu khi không phá, cậu ở đâu ra lại hỏi vậy ?

— « Không, cháu là người làng này. Từ ông và cháu sinh ra đến nay đã ngoài hai mươi tuổi cũng chỉ giữ nghề Tổ, ra khơi.

Cụ già lên khoát tay, chống gối đứng lên, miệng cười mỉa :

— « Cậu này định riễu cả lão hay sao vậy ?... Hay nhỉ ?... Lão đã ngoài tám mươi tuổi đầu rồi chứ nào ít ỏi gì ?... Từ thủa cắt rốn tới giờ, lão không hề ra khỏi vùng này một bước. Không kể việc người trong cả vùng này, ai cũng rõ lão mà lão cũng không một ai là không thuộc mặt. Thế mà, chỉ đây có cậu bảo là người làng này là lão chẳng được biết cậu là ai. Xin lỗi cậu chứ... *hôm nay lão mới trông thấy cậu là một*. »

Cụ định vào trong lều, Thái Lang vội nắm tay áo cụ lại :

— « Thế thưa lão trượng, trong Xóm về phía Đông kia có gia đình anh Phổ Đảo Thái Lang, chẳng hay lão trượng có rõ ? »

— « Cậu là người của gia đình ấy ?

— « Thưa vâng.

— « Quái nhỉ ? Quần áo cậu mặc không phải người vùng này. Hình dáng cậu, lão không gặp bao giờ... Không nói chi Xóm Đông đến suốt cả làng đây cũng chẳng có người nào thuộc họ Phổ Đảo thì làm gì có gia đình anh Phổ Đảo Thái Lang... Hay cậu tìm lầm làng chăng ?

— « Không, cháu có lầm đâu... Kia xóm Đông kia... Sau xóm Đông ấy có mười hòn đá chồng lỏng cối, phải không lão trượng ?

— « Cái ấy thì có.

Thế thì lạ thật. Một già, một trẻ, ai cũng nhận là sinh đẻ ở đây mà người đi không nhận được nhau, đến áo quần cũng lại khác kiểu nữa ? Chợt nhớ ra điều gì, Thái Lang hỏi lại ông cụ :

— « Xin lão trượng dạy nốt cho điều này. Trong 3 năm nay, vùng ta đây có bị cây nước, bão lớn hay dịch tả gì chăng ?

— « Phì phui... Cậu này chỉ được cái gở miệng... Làm gì có những chuyện ấy... »

Cúi chào ông cụ, quay ra, Thái Lang thực quá hoang mang nhưng rồi tự an ủi :

— « Cụ này điếc lác lẩm cẩm, cần nhớ câu chăng... Tốt hơn hết, hãy về qua nhà cái đã »

Đến Xóm Đông, Xóm mở rộng hơn 3 năm trước nhiều nhưng nhà ở, rào cây, chung to đã lâu đời chứ không phải tân tạo. Lối cũ đi vào nhà mình cũng không còn nữa, lão đến đúng chỗ ở trước thời cửa nhà đâu cả, chỉ là mảnh vườn bỏ cỏ... Thực quái đản... Thế này là nghĩa lý gì ?... Rõ ràng làng mình đây, đất ở đây mà nhà cửa, cha mẹ, quyến thuộc thì đâu ?... lơi có 3 năm mà mình hoa cho vơ thế này à ?

Đương lúc hoang mang cực độ ấy thì từ nhà đằng trước, một bà cụ nhăn nheo người chống gậy ra vườn. Thái Lang tiến đến trước, cúi lạy :

— « Kính lạy lão bà. Lão bà có hay nhà ông cụ, bà cụ sinh ra anh Phổ Đảo Thái Lang ở khu đất này, giờ dọn đi đâu, xin lão bà vui lòng chỉ giáo ?

Bà cụ này được cái thính tai, sáng mắt, chợt thấy anh thanh niên lạ hỏi câu chuyện lạ nên chăm chăm nhìn chàng. Để không khí đó tẻ cho lòng đỡ ngượng, Thái Lang lại chỉ lần nữa vào khoảng nền nhà cũ của mình và tiếp :

— « Vâng, thưa lão bà, đúng là ở chỗ đất này ». —

Thấy anh chàng còn kém tuổi cả cháu tam đại, không đâu đến nhận khu vườn tổ truyền của nhà mình là *chỗ ở của ông cụ, bà cụ sinh ra Phổ Đảo Thái Lang*, bà cụ cười ngất :

— « Chà, cậu này ăn nói chi mà lạ dữ ?... Ở đâu đến đây bông phèng cả với người già cả ?...

— « Lão bà miễn thứ. Cháu đâu dám vô lễ... Thực tình đi về với ông bà cháu đúng là ở chỗ này mà không thấy mới làm phiền lão bà đây thôi.

— « *Ông bà để ra anh Phổ Đảo Thái Lang* ?... Có họa là cậu muốn nghe truyện cổ tích thì vào nhà, ngồi tạm ngoài thềm chơi rồi già kể cho nghe.

Bà cụ đưa Thái Lang qua vườn, về trước căn nhà xuềnh xoàng, chỉ cho chàng cái ghế nhỏ ở hiên, mời ngồi rồi hỏi lại :

— « Cậu vừa bảo đi tìm nhà anh Phổ Đảo Thái Lang ?

— « Thưa vâng.

— « Sao mà khéo giở đến câu truyện man miên... Khi già còn nhỏ, các cụ Tổ trong nhà, đôi khi trong miệng có kể rằng khu bể này vượng lắm... Chả thế, từ *ngày xưa* có một thanh niên của làng tên Thái Lang ra khơi rồi gặp Tiên đón về Long Cung ở bấn dưới ấy, không thấy về... Lúc anh ta được Tiên đón đi, có người ở ngoài khơi trông thấy.

— « Vâng... Vâng... Quả là anh Thái Lang. Thế rồi sao nữa, thưa lão bà. Bố mẹ anh Thái Lang ấy, nay ở đâu ?

— « Cậu này rõ lẩn thẩn... Rồi sao nữa ?... Hà, hà, hà... thì ai mà còn biết được câu truyện ở Long Cung... Còn cha mẹ anh ta ?... Xem nào ...Để già tính... Hà, hà... Cách đây đến *bảy trăm năm* rồi... Giả tỉ là truyện ấy có thực đi chăng nữa thì liệu bố mẹ anh ta có đợi đá, đời lối ở đời để chờ anh ta được chăng ??? Hà, hà, hà...

— « Bảy trăm năm ???... Thái Lang dật nẩy người, vô tình nói to như vậy, ngắt chuỗi cười của bà cụ khiến bà cụ tưởng già mà bị trẻ cật vấn :

— « Ừ thì bảy hay ba, cũng chẳng có thiệt gì đến ai, phải không cậu ??? Ngẫu nhiên, cậu ở đâu đến hỏi, thì, ngoại chín mươi tuổi đầu lẩm cẩm, già mau miệng làm vui thế thôi ».

Dứt lời, bà cụ quay ngoắt vào nhà trong... Thái Lang ngán ngẩm qua lối, lại lần ra vườn cũ, ước lượng nền nhà, quả tìm được hòn đá tảng xưa thì đích thị nhà mình đây rồi... Nhưng sao mới vắng nhà có 3 năm lại là Bảy trăm năm ??? ... Ừ... mà khi mình đi thì mấy cây thông đầu xóm kia đã có đâu, nay trông có vẻ cỗi đến mấy trăm năm rồi thật...

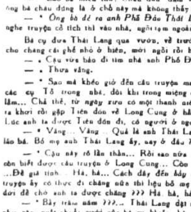

Lang thang giữa khối người xa lạ, càng hỏi thăm, vấn đề càng thêm bí hiểm, người nào mất tình thì cười khẩy mà đi, người nào nóng nảy thì *chửng mắt mắng lại là đồ oe con vô sản*... Thái Lang hoang mang chán ngán đến thờ thẫn cả người... Cô thân chích ảnh, giờ biết than thở cùng ai, đành ảo não lần ra ngồi trên hòn đá ngoài ven bể mà trước kia chàng vẫn quen quăng chạc cột xuồng.

Nắng đã hơi xế, buổi ra khơi buổi sáng đã vãn, chợ cá đã tan, bờ bể thực là hoang vu, chỉ gió với sóng ồn ào phụ họa càng như khơi rộng mãi nỗi hoang mang áo não của lòng chàng thêm mênh mang ra cùng biển cả... Chàng cố tập trung trí nhớ, xem là ba năm hay là... bảy trăm năm đã qua ???... Rõ ràng là một buổi sáng nắng kia thì ra khơi, gặp Công Chúa rồi theo về Long Cung làm lễ cưới, năm ngoái những đong cũng chơi, năm nay nhớ nhà đòi về... Thế mà bảy trăm năm thì bảy trăm năm là nghĩa lý gì ???..., Bảy trăm năm mà mình vẫn trẻ măng thế này ??? ...... Nhưng nếu chỉ 3 năm thì sao làng mạc đổi khác, nhà cửa, cha mẹ, quyến thuộc sao không còn ??? Nhưng cỗ thụ đều có vẻ mấy trăm năm cả rồi kia ??...

Nghĩ đến đây, chợt nhớ đến cái tráp... Bèn đưa lên ngắm... Hay là bí mật chứa cả trong này ??? .. Hoặc giả có thư từ giải nghĩa chăng ???.. Vương Tỷ dặn không được mở... Nếu thực không được mở thì sao Vương Tỷ không khóa hay gắn kín, mà chỉ buộc hờ bằng giải lụa này ???.. Thì cứ mở ra coi... Nếu chẳng có gì khả dĩ làm sáng tỏ vấn đề thì lại buộc lại... cũng... chẳng... sao..!

CÒN 1 KỲ NỮA

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN
MỖI NGÀY MỖI MẠNH
xin đừng mướn báo Chính-Luận

SỐ 79

Truyện dài của PHI-LONG

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ HAI — CHƯƠNG X

Sự bí mật của bà Vân Thu

Bà Vân Lan nói mình không có quyền nhận Vân Phượng là vợ. Theo luật anh em bạn dì ruột không được lấy nhau. Bà dựa vào điểm pháp luật đó ngăn mình với nàng.

Như vậy là bà thắng mình rồi. Nhưng hiện tại bà có thể là mẹ nàng trước pháp luật không ?

Dĩ nhiên là không. Bà muốn nhìn nàng là con, phải có bằng cớ.

Và đã như vậy, hiện tại mình nên nhờ pháp luật đòi nàng về cho mình.

Văn Bình sực nhớ ra một chuyện, chàng ta khoan khoái lạ lùng vì chuyện đó giải quyết được mọi sự.

Tại sao không nhờ pháp luật ? Bà dì mình đâu có quyền nhận nàng làm con, bà đời nào dám, vì sợ dư luận làm nhục danh dự bà.

Nếu chồng bà biết chuyện bà có con bỏ rơi, ông sẽ nghĩ sao ? Nếu thiên hạ biết bà có con ngoại tình và đem bỏ đi, họ sẽ nguyền rủa khinh khi bà.

Như vậy bà đâu dám cả gan nhìn con bà trước luật pháp.

Văn Bình sảng khoái lạ thường, chàng bước xuống giường đi đi đi lại lại trong phòng và rồi bước lại cầm ống nói lên, quay số gọi nhà bà Vân Lan : Khi nghe tiếng bà bên đầu giây bên kia vọng sang, anh ta nói :

— Cháu đây dì ạ ! Văn Bình đây.

Bà Vân Lan nói :

— Cháu Văn Bình, dì nghe cháu nói với giọng bình tĩnh, dì mừng cho cháu.

Dì chắc cháu đã hồi tỉnh lại rồi. Có đâu như hôm nọ, cháu điên quá.

— Không phải thế đâu dì. Cháu bình tĩnh mới chống nổi với dì và Mộng Lan.

— Cháu nói sao ?

— Cháu ra lệnh cho dì phải trả vợ cháu lại ngay lập tức.

— Cháu điên à ? Ai lại anh em bạn dì với nhau mà ở với nhau như vợ chồng ?

— Nó có phải là con dì đâu ?

— Cháu phải có lương tâm.

— Dì phải trả nó về nhà cháu ngay. Bằng không cháu nhờ pháp luật can thiệp.

— Cháu hiểu anh em bạn dì ruột không có quyền cưới nhau.

— Nhưng cháu đã lập hôn thú với nàng lâu rồi. Dì muốn kiện cứ làm cho đủ bằng cớ nó là con dì rồi sẽ kiện sau. Bây giờ tôi cho dì ba giờ nữa, nếu dì không giao trả nó, tôi sẽ thưa dì ngay.

Tôi cũng liều để xem danh dự ai cần bảo vệ hơn Chào dì.

Anh ta liệng ống nói xuống và đi đi lại lại trong phòng một lúc lâu với lòng khoan khoái.

Văn Bình tin bà Vân Lan phải chịu thua, vì bà đâu dám lôi thôi với chàng để chịu sự nguy đó.

Danh dự bà là trọng, bà dù có gan dạ đến đâu, cũng không thể nào dám để chuyện bỏ con hoang của bà rùm lên trước dư luận.

Còn Bà Vân Lan, nghe Văn Bình nói quyết liệt bà kinh sợ lắm sao vì nếu quả Văn Bình liều thế, bà cũng phải chịu thua chứ làm gì được.

Bà đâu dám để chuyện đó làm xùm ra cho cả thiên hạ biết.

Thật là nguy cho bà. Không ngờ đời bà xấu xa khổ sở như vậy. Nguyên do cũng tại Văn Bình mà ra Hay tại mình xấu xa mà ra ? Giá khi xưa mình đừng tư tình với ông Thuần, làm gì có chuyện ngày nay.

Thật khổ tâm chua xót cho mình. Mình giàu có, sang trọng làm gì mà chẳng được phút vui về nào. Bây giờ gặp chuyện muốn chết thế này mình phải làm sao đây ?

Bà cảm thấy bất lực nên chỉ nằm lỳ đó, khóc một mình.

Tình cờ Vân Phượng đi vào thấy mẹ khóc, nàng kinh sợ, chạy lại hỏi thì bà Vân Lan nói :

— Con ơi ! Mẹ sẽ tự tử. Mẹ không thể nào sống được nữa.

— Trời ! Mẹ nói gì lạ vậy ?

— Văn Bình buộc con về với nó.

— Nhưng...

— Nó sẽ đi thưa mẹ. Nếu mẹ bảo vệ cho tới cùng cũng không xong ? Ngay bây giờ, con chưa phải con mẹ trước pháp luật. Phải chờ mẹ nhìn nhận con trước toà án đã. Và như vậy, nó có quyền dùng luật pháp đem con về nhà nó. Con nghĩ, mẹ không bảo vệ được con mẹ còn sống làm gì ?

Bà khóc và tiếp :

— Con ơi ! Nếu nó làm ra chuyện này, thiên hạ đều thấy điều xấu xa của mẹ. Mẹ làm sao sống được.

Người ta sẽ khinh khi nguyền rủa mẹ, chê để gia đình ta biết bao.

Vân Phượng nghẹn ngào, nhưng không khóc lóc. Sự thù oán đối với Văn Bình đã lên đến cực điểm nàng muốn giết anh ta ngay cho thoả dạ, nhưng không lý làm vậy nên cố nghĩ sao cho hợp lý.

Nàng nói :

— Con sẽ tự lo cho mẹ được tròn vẹn.

— Nó cho mẹ ba giờ nữa thôi con ạ !

— Mẹ yên tâm, con sẽ lo cho mẹ không phải có việc gì xảy ra đâu.

Nàng bước qua phòng bên, quây giây nói gọi ông Thuần và chỉ năm phút sau, ông Thuần đến ngay.

Sau khi nghe chuyện, ông tức sôi lên, ông ngồi lặng một lúc và nói :

— Thằng khốn đó lếu quá. Cha sẽ trị tội nó. Con cứ yên tâm.

Ông đứng lên, quây giây nói đi đâu đó rồi lên tiếng :

— Năm Sừng đó à ? Tao đây, mày phải có lập tức cho tao mười tay súng cừ. Cho chúng lên xe chở hàng bít bùng, đến đậu gần trước nhà Văn Bình chờ tao.

Phải đem đủ giấy tờ mang súng cho tụi nó ? Đứa nào cũng phải toàn là tụi tin cậy hết nghe không!

Được rồi. Tao sẽ đến đó ngay. Chắc phải cần lắm

Ông ta để ống nói xuống và quay lại thì thấy Vân Phượng đứng im đó, mặt tái xanh vì sợ, ông nói.

— Đừng sợ con. Chẳng có gì mà phải sợ.

— Trời ơi ! Cha giết anh ấy sao ? Nguy lắm Con không muốn thế.

— Con đừng lo. Cha bắt cỏ nó đem về nhà cha là yên thân. Nó dâu dám làm bướng mà con sợ.

Vân Phượng không sao yên tâm được, nàng nói :

— Xin cha đừng nóng. Anh ấy đã điên rồi nên liều lắm. Cha không nên đích thân tới làm gì.

— Con yên tâm, cha không ngu dại đâu.

Ông nói tiếp :

— Ta vào thăm mẹ con một lúc.

Ông bước vào phòng bà Vân Lan và thấy bà đang nằm khóc.

— Gì mà bà khóc cho mệt, để tôi lo cho nó.

— Anh ơi ! Thằng Văn Bình....

— Nếu nó có gan làm bậy, tôi cũng có gan trị tội nó chứ ?

— Anh giết nó chăng ?

— Tôi không từ, nếu nó loạn luân và muốn chôn danh dự bà.

Rồi ông nói :

— Tôi đi đây.

— Nó cho ta ba giờ nữa.

— Đừng lo, tôi sẽ hành động ngay khi nó chưa động đến móng tay bà.

Ông nói thế rồi đi ngay. Vân Phượng theo ông ra ngoài thì ông dặn nàng :

— Con coi chừng mẹ con. Nếu bà có gì, con gọi ngay cha nghe không ?

— Con hiểu rồi, nhưng con xin cha đừng giận quá e có hại.

— Con yên tâm cha không sống bậy đâu mà con sợ.

Ông ra ngoài lấy xe phóng nhanh lại nhà Văn Bình để gặp bọn Năm Sừng.

Phần Văn Bình tuy ở nhà, nhưng anh ta biết có ông Thuần vào nhà bà Vân Lan sau lúc chàng ta nói điện thoại với bà.

Lúc ông ta ra và hầm hầm tức giận, anh ta cũng hay biết nên lo ngại, lật đật kêu bọn bộ hạ vào và bảo chúng ngăn cản bất cứ kẻ nào muốn vào nhà mình.

Chàng dặn họ nhứt định không cho ông Thuần vào và chính mình cũng đeo súng để giữ mình.

Ông Thuần đến gặp Năm Sừng rồi, ông lựa vài ba tên đi theo ông. Họ đeo súng kín đáo, cố ý giấu không cho ai thấy.

Nhưng bọn gác không cho họ vào và nói là lệnh của Văn Bình.

Ông Thuần hét lên :

— Bọn khốn này, tụi bây không biết tao là ai sao ?

— Nhưng chủ tôi nhứt định bảo không cho ông vào, chúng tôi làm sao bây giờ ?

(CÒN TIẾP)

SỐ 3

Tiểu thuyết phóng tác

của HỒNG - DƯƠNG

(Tiếp theo)

— Ồ, cám ơn chị... nhưng mà tôi rất tiếc không thể đi được. Vì trưa nào tôi cũng phải ăn cơm với vị hôn phu của tôi. Có hôm thì chàng mang đồ ăn nguội lại đây ăn với tôi, có hôm thì chính tôi mang bánh tới ăn với chàng. Chàng làm việc tại một hãng đồ gỗ ở gần đây. Tụi tôi phải dành dụm ghê lắm chị ạ, để lấy tiền làm lễ cưới : Có lẽ, khoảng tháng sáu năm sau thì tụi tôi cưới nhau.

— Thế thì lâu quá nhỉ.

— Tôi cũng biết thế, nhưng mà... biết làm sao hơn. Tiền nong thời buổi này khó kiếm quá ! Chưa biết chừng còn phải chờ lâu hơn nữa là đằng khác.

Kiều Loan chợt nói trong tiếng thở dài :

— Dù sao thì tôi cũng xin chúc chị được nhiều may mắn.

Rồi nàng ngồi xuống ghế. Nàng có vẻ hơi buồn vì nàng tới đây làm là cốt để trốn tránh những ý nghĩ về chuyện vợ chồng, cưới hỏi, thế mà cả hai cô bạn mới đầu tiên của nàng lại đều đã đính hôn, và từ nãy nàng đã phải nghe không biết bao nhiêu lần câu chuyện đó rồi. Nàng tự nhủ phải sắp xếp ngay lại ngăn kéo ; sau đó, chút nữa, khi bà Phồn tới, chắc là bà ta sẽ dồn cho nàng hàng lô công việc. Nàng sẽ phải làm việc bù đầu. Tâm trí nàng sẽ đầy ắp những vấn đề nghề nghiệp không còn đầu óc đâu mà nghĩ tới những điều nàng muốn cho quên lãng... Nhưng mà... lúc này, những chuyện đó vẫn còn đang ám ảnh tâm trí Kiều Loan...

***

NĂM nàng bắt đầu vào Đại Học thì Nàng quen Hoạt Lúc đó Hoạt vừa học hết Cử Nhân Luật. Chàng là một thanh niên vui tính nghịch ngợm, có duyên, chơi nhạc «Jazz» rất giỏi. Chàng đọc toàn những sách mà ít ai nghe nói tới và chàng lại có tài hài hước có thể làm cho các bạn phải cười sặc sụa cả ngày được. Tuy bề ngoài có vẻ là một tay ăn chơi, lười nhưng ở trường luôn luôn chàng được coi là sinh viên xuất sắc nhất, thi năm nào đậu năm đó. Gia đình chàng giầu có. Chính Kiều Loan, nàng không thể ngờ là mình có điểm phúc đến thế. Làm sao mà một cô gái như nàng, mới mười tám tuổi đầu chưa biết yêu, lại gặp được những may mắn đó.

Lẽ ra họ sẽ cưới nhau vào mùa thu đó, khi chàng chính thức ra trường. Trong khi chờ đợi, nàng vẫn tiếp tục học để cố lấy cho xong một chứng chỉ cử nhân. Cha mẹ nàng vẫn khuyên nàng phải tiếp tục việc học vấn. Bởi vì nàng mới có mười tám tuổi nếu không theo đuổi được tới cùng, sau này nàng sẽ phải hối hận, và ông bà thân sinh ra nàng còn nói rằng mười chín tuổi lấy chồng cũng chưa muộn. Tuy nhiên ông bà cũng vẫn tỏ ra vui mừng khi thấy nàng có ý nghĩ lập gia đình.

Trong khi Kiều Loan bắt đầu đi học bè thì Hoạt được cha mẹ chàng thưởng một chuyến du lịch qua Nhựt. Hôm Hoạt đi, Loan tiễn chân vị hôn phu ra tận bến tàu và tặng chàng chiếc bật lửa « zippo for Lady » xinh xắn mà từ lâu Hoạt vẫn ước mơ nhưng không mua đâu được. Kiều Loan đã phải nhờ một cô bạn làm ở « Navy Exchange » mua hộ. Nàng cố gượng cười—một nụ cười rất buồn—trong giây phút sắp phải tạm chia tay. Nhưng khi họ trao nhau chiếc hôn tạm biệt thì nàng muốn gào lên « Anh, hãy cho em đi theo với, đừng bỏ em cô đơn ». Nhưng nàng thấy nghẹn ngào... Hoạt đã âu yếm an ủi Kiều Loan rằng chàng chỉ đi có ba tháng, thời gian ấy sẽ qua rất mau, và rằng chàng sẽ nghĩ tới nàng luôn : Lên tới boong tàu. Hoạt gặp cha mẹ Tôn nữ Thị LiênHương một cô gái mà chàng đã có dịp quen hồi còn ở trung học; chàng chạy ra chào hỏi và đứng xúm lại nói chuyện với ông bà già nàng. Tàu đã rời bến, nhưng Kiều Loan vẫn còn đứng đó nhìn theo, đắm đuối, đăm lặ. Hoạt giơ tay vẫy và như thầm nói với nàng rằng : em có thấy không, anh đã có bạn đồng hành, một ông bạn già, thế là yên chí nhé ; sẽ không có chuyện lộn xộn đâu.

Nhưng Liên Hương cũng có mặt trên tàu, lúc đó nàng đang đãi tiệc bốn cô bạn học con nhà giàu ở trong phòng riêng. Nàng mới đậu xong « Bacc deux ».

Liên Hương là một thiếu nữ mảnh khảnh, nhưng có một bộ ngực rất vĩ đại, tóc chải theo kiểu Sylvie Vartand ôm lấy gương mặt trái xoan.

Ba tháng trời trôi qua, chậm và buồn tẻ. Kiều Loan mới nhận được một lá thư vào đúng hôm chiếc tàu « Việt Nam » trở về Saigon, nhưng không có Hoạt.

Lá thư Hoạt viết rằng « Em, anh không biết phải nói làm sao. Đây là lần thứ tư anh cố gắng giải thích cho em hiểu. Ba lá thư trước viết xong anh lại ném vào sọt rác ». Chàng lấy làm khổ tâm lắm khi phải báo tin cho Kiều Loan. Thật là rắc rối, chắc là Hoạt đã nghĩ thế khi đặt bút viết thư. Từ trước tới nay chàng vẫn rất ghét những chuyện gì đem tới sự không vui. Nhưng có lẽ lần này Hoạt đã thầm nghĩ rằng lễ cưới của Liên Hương với chàng được cử hành thì mọi việc sẽ đâu vào đấy. Lẽ dĩ nhiên : Liên Hương vừa quý phái, và đẹp lại thông minh, và cha nàng lại có cả chục cái đồn điền dinh thự. Hàng chục cái đồn điền, dâu có phải là ít của. Có thể là Kiều Loan đã quá đề cao giá trị của Liên Hương, nhưng điều đó, còn nghĩa lý gì. Một tháng sau Hoạt đáp tàu về nước cùng với Liên Hương và cha mẹ nàng, và một tháng sau nữa, lễ cưới của Hương-Hoạt được cử hành long trọng tại Đà Lạt.

Hết lớp bè, Kiều Loan đi học lớp đánh máy và tốc ký thương mại. Mãn khóa, lấy được chứng chỉ, được giới thiệu đi làm, nàng nhận lời ngay. Vấn đề này thật ra cũng chẳng còn quan trọng gì đối với nàng cả, kể từ khi nàng phải làm việc từ tám giờ sáng tới năm giờ chiều như vậy nghĩa là liền trong 8 giờ đồng bỏ nàng chẳng còn lúc nào rảnh để mà nghĩ tới chính nàng.

(CÒN TIẾP)

SỐ 26

Truyện dài của VĂN-QUANG

(Tiếp theo)

Minh có vẻ thích thú trước cái cảnh này, chàng kéo Phi sát vào bên mình nói thầm... nhưng đủ cho người ngồi bên cạnh nghe thấy :

— «Nó» giết cậu đó, tại cậu... du dương với người đẹp.

Loan và Phượng cùng ngước nhìn Phi, có lẽ họ hiểu những điều Minh vừa nói. Phượng cười khúc khích hỏi thẳng ngay Phi :

— Có chuyện gì đó, nếu cần và nếu sợ thì anh có quyền ngồi đó đi, đừng «hoạt động» gì nữa cả. Khi người đẹp nổi sùng không phải là chuyện vừa đâu

Phi thú nhận :

— Kể ra cũng... hơi ngán một chút !

Loan nghiêng người vào gần Minh hơn. Nàng hỏi nhỏ :

— Người đẹp nào của Phi đâu ?

— Cô mặc bộ đồ đen ngồi phía trước, bên anh chàng mập như... trát nút.

Đôi mắt Loan hướng về phía trước mặt, nàng đã nhận ra Liên và nàng thấy người con gái đó quen quen hình như đã có lần gặp ở đâ.

Phượng thì thông minh hơn, nàng nhớ ngay Liên là người mà nàng đã gặp đi với Phi ở tiệm nhảy đêm nào. Phượng gật gù :

— Được lắm, người đẹp của anh ta có cái «co» hấp dẫn đấy. Anh khéo chọn lắm.

Phi thấy đã đến lúc không cần che đậy nữa, chàng nói phăng phăng :

— Chọn người yêu chỉ chọn có vậy thôi sao ?

Phượng liến thoắng :

— Tôi thấy các anh phần nhiều như vậy cả. Trước hết là cái vẻ mặt rồi đến cái «co». Còn mọi chuyện tính toán sau.

Loan bấm nhẹ tay Phượng :

— Chuyện đàn ông các anh ấy làm sao Phượng hiểu được !

Phượng nhún vai :

— Có gì mà không hiểu, nghe các ông ấy ca tụng hoài.

Phi cười thành tiếng :

— Nhưng tôi ở hoàn cảnh khác, nói ra sợ các cô không tin. Quả thật tôi chọn người yêu chứ không chọn «co» như Phượng vừa nói.

— Vậy Phượng xin lỗi anh nhé !

Minh xen vào :

— Phượng không có lỗi gì cả, Phượng đã nói một nhận xét rất thật. Chín mươi phần trăm đàn ông giống nhau. Riêng có Phi và chín người nữa... lại ra ngoài. Chín người kia có thể là ai... ngu hay «tốc» còn Phi thì sao ?

Bị Minh chơi một cú đau, Phi choáng váng, tròn xoe mắt lên nhìn Minh. Phi không thể nào ngờ được chỉ vì muốn lôi kéo cảm tình của một người con gái bên cạnh người yêu mà Minh lại «hạ» mình một cách trắng trợn đến như vậy. Phi nhếch mép :

— Có thể là tôi ở cả hai trường hợp. Đạt ấy vừa nghĩ. Nhưng cần gì mình yêu được là đủ.

Phượng thẳng thắn tuyên bố :

— Tôi thích cái tính đó của anh Phi, thiếu đam mê và thiếu tự tin thì không làm gì được cả.

Phi nhìn Phượng, chàng muốn nói một tiếng cám ơn mà không hiểu tại sao chàng lại đứng im.

Ngay khi đó, Phi thấy Liên phăng phăng tiến lại phía mình. Vẻ mặt Liên thật lạnh. Tiếng Minh nho nhỏ :

— Người đẹp lại... «hỏi thăm sức khoẻ» cậu kìa Phi !

Lúc này, Phi ngồi sững, chàng không hiểu là Liên đến với chàng hay Liên có chuyện gì đi qua đây. Tim như cũng muốn thắt lại, chàng hồi hộp chờ đợi một cái gì sẽ xảy đến.

Liên đã dừng bước lại trước mặt Phi, tiếng nàng dịu dàng nhưng vẫn có một cái gì như hờn giận :

— Em muốn nói chuyện riêng với anh.

Phi ngoan ngoãn đứng lên, người con trai ngang bướng ở trong Phi không còn nữa. Phi chỉ còn là hiện thân của kẻ phục tòng, sung sướng trong sự phục tòng bất chấp cả sự chú ý của những người xung quanh. Có lẽ Phi còn muốn cho đó là một vinh dự. Phi biết rõ ràng Loan và Phượng đang theo rõi Liên và chàng từ một cử chỉ rất nhỏ.

Minh vội vàng đứng dậy nói với Liên bằng một giọng cố làm ra vẻ khôi hài :

— Đừng có giết nhau ở đây đấy nhé. Muốn gì thì về nhà đóng cửa bảo nhau.

Liên mỉm cười, song nàng xoay người bỏ đi trước, Phi nhảy mắt cho Minh Loan và Phượng rồi lững thững đi theo Liên ra ngoài hành lang Bao nhiêu đau đớn hờn giận Liên từ chiều tối, bây giờ tiêu tan hết cả.

(CÒN TIẾP)

MAI — BÊ — BI

Là tờ báo mỗi ngày của các em vậy các em có thể đóng góp bằng cách gửi câu đố tranh đố truyện vui truyện lạ (tò mò) truyện cười v.v... để tờ điểm cho tờ báo của các em được thêm phần bổ ích và phong phú. Bài gửi đăng, các em nên viết một mặt giấy để thợ nhà in tiện việc sắp chữ.

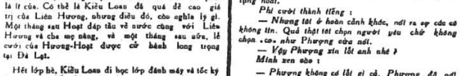

SỐ 79

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MƯỜI CHÍN

Cuộc hẹn ước trên núi Tuyết sơn.

Thanh Phong nhìn theo Thiết Kiếm Chân Nhân đi khỏi, một mình ở dưới đáy thung lũng nhắm mắt suy nghĩ, đầu óc bối rối khôn tả, chàng nghĩ đến chuyện tối hôm qua và sáng hôm nay, trước sau hai lần gặp gỡ người của phái Vạn Kiếp như Tốt Kim Hoàn và Vệ Phương Hoa chả hạn, nhưng không thấy Trì Trung Long và Liên Thăng Ngọc đâu, chẳng lẽ hai người đó đã chết dưới Tam Lí Phích Lịch đạn của Băng Chân Chân rồi hay sao ? Nhưng nếu Chân Chân đã giết được chúng tất nhiên bản thân nàng không bị nguy hiểm gì hết, nhưng không khi nào nàng lại bỏ ta mà đi như vậy, buông bỏ nàng còn bôn tẩu trên giang hồ ? Các nhân vật của Tam Nguyên Bang lùng kiếm khắp thiên hạ như vậy, thế nào mà chẳng tìm ra được manh mối ả

Chàng nghĩ đi nghĩ lại, cảm thấy chỉ có một cách là mạo hiểm một mình đi Bách Trượng Bình ở núi Dã Nhân, vào hẳn trong Vạn Kiếp Ma Cung dò thăm thì mới có thể biết một cách đích xác là Băng Chân Chân sống chết ra sao mà thôi.

Thanh Phong đã quyết định vậy đang định lên đường đi núi Dã Nhân thì bỗng có người cười ha hả và nói :

— Cổ lão đệ, cách biệt đã lâu, vẫn mạnh giỏi đấy chứ ?

Thanh Phong nghe tiếng nói giật mình kinh hãi, liền quay đầu lại thì thấy trong bóng tối chỗ cách mình chín trượng, có một ông già béo lùn, mình mặc áo đen có vẻ bộ xương người, từ từ bước ra.

Người đó chính là Tiểu Sát Hạ Đăng trong nhóm Lâu Sơn Tam Sát ! Chàng vừa cười nhạt vừa nói :

— Vừa rồi ở cạnh Đào Hoa Chiểu, tôi đã gặp Hồng đại tiên sinh, bây giờ lại gặp Hạ tam Tiên sinh, nhưng người có thân phận cao như Lâu Sơn Tam Sát mà cũng không thể làm tròn được bốn chữ Độc Thủ Tín Nghĩa.

Quí vị nên rõ người trong võ lâm nếu bị đối phương trách mình là không biết giữ tín nghĩa thì còn nhục nhã hơn là bị nhổ vào mặt, huống hồ Lâu Sơn Tam Sát lại là những cao thủ hạng nhất như thế cho nên Hạ Đăng nghe nói xong, liền ngạc nhiên hỏi lại :

— Sao Cổ lão đệ lại nói vậy ?

Thanh Phong lạnh lùng đáp :

— Lần trước Thanh Phong ở đây được tặng linh dược giải cứu cho Hạ Tam Tiên Sinh, ba vị đã hứa với tại hạ không động chạm vào Mạnh Hồng Tiếu...

Hạ Đăng không đợi chờ Thanh Phong nói nốt đã xua tay, cười ha hả và đỡ lời :

— Cổ lão đệ hiểu lầm rồi, anh em Tam Sát chúng tôi sở dĩ quay trở lại núi Lục Chiếu này không phải là vì Mạnh Hồng Tiếu mà là muốn tìm kiếm Ngũ Độc Sứ giả Đường Gia để trả thù ý đã dùng Hoả Huyết Thần Yên định giết hội mổ, và tiện đường qua đây muốn thử xem có vớt được thanh bảo kiếm ở dưới đầm Đào Hoa không ?

Thanh Phong nghe nói liền ủa một tiếng mới vỡ nhẽ và nói tiếp :

— Thế ra, Hạ Tam Tiên sinh tới đây là vì Đường gia với thanh Mạc Tà Thần kiếm đấy. Nhưng hai mối tâm niệm của tiên sinh đều thất vọng cả, vì Đường gia đã chết ở trong tay Miêu Cương Song Quái còn thanh Mạc Tà thần kiếm đã được Khổng Đại Đăng vớt lên rồi, nhưng lại tái rớt xuống dưới Đào Hoa Chiểu lần nữa rồi.

Hạ Đại Đăng nghe nói giật mình kinh hãi vội hỏi lại :

— Thảo nào trong lúc phái Vạn Kiếp dọn chỗ ở, mỗ không thấy Đường Gia đâu cả, thì ra bây giờ mới biết là y đã chết ở trong tay Miêu Cương Song Quái rồi !

Cổ Thanh Phong cũng thất kinh mà hỏi lại Hạ Đăng rằng :

— Hạ Tam Tiên Sinh đã được mục kích Quần Ma của phái Vạn Kiếp dọn nhà hay sao ?

Hạ Đăng vội đáp :

— Sau khi anh em mỗ đến núi Lục Chiếu này rồi, Hồng Đại ca với Tiêu nhị ca liền đi Đào Hoa Chiểu nghĩ cách vớt thanh Mạc Tà Thần kiếm còn tôi thì ẩn núp ở gần Thiên Nguy Cốc, định thừa cơ để diệt Đường gia, mà trả mối thù xưa, ngờ đâu chỉ thấy Quần Ma cỡi chim Thần Tựu, từng bọn một thiên cư đi nơi khác.

Thanh Phong nghe Hạ Đăng nói : « Từng bọn một » rất chú ý, nên chờ cho đối phương nói hết mới tiếp lời hỏi :

— Hạ Tam Tiên sinh được thấy tất cả mấy bọn người dọn đi ?

Hạ Đại Đăng nghĩ ngợi giây lát rồi đáp :

— Có tất cả bốn nữ một nam, vị chi là năm người.

Thanh Phong lại buộc miệng hỏi tiếp :

— Trong bốn nữ đó có Băng Chân Chân, con gái cưng của Bàng Bang chủ của Tam Nguyên Bang không ?

Hạ Đăng lắc đầu :

— Khi mỗ tới đây thì bọn người thứ nhất của chúng đã bay lên trên không, tuy không thấy rõ mặt nhưng cũng nhận ra là trong đó có ba nữ một nam đều mặt quần áo sặc sỡ, ngoài ra còn một thiếu nữ thì mặc quần áo khác.

Thanh Phong nghĩ thầm :

« Trong bảy sứ giả của Vạn Kiếp Ma Cung thì ta biết Đường Gia và Thôi Nhất Vỹ đã chết. Trang Mộng Điệp thì đã bị Hồ Diên Bình bắt cóc nên chỉ còn lại Tốt Kim Hoàn, Vệ Phương Hoa, Liên Thành Ngọc và Trì Trung Long ba nữ một nam, nay Hạ Sát bảo bốn nữ một nam, từ Thiên Nguy Cốc đã dọn đi, như vậy không những đã chứng minh Trì Trung Long và Liên Thành Ngọc chưa chết mà lại thêm một thiếu nữ nữa, như vậy : Nàng đó chả là Chân Chân thì còn ai vào đó nữa ?

Hạ Sát không biết Thanh Phong đang nghĩ ngợi những gì, y lại cười nói tiếp :

— Nhưng trong đó có một điều đáng nghi là không thấy Quần Ma đem Mạnh Hồng Tiếu đi. vừa rồi mỗ tiếp tục ở đây rình xem chúng đi rồi còn có quay trở lại nữa không ?

Thanh Phong lắc đầu đáp :

— Hạ Tam tiên sinh khỏi ở đây mà đợi chờ làm chi cho mất công. Mạnh Hồng Tiếu đã rời khỏi Thiên Nguy Cốc này rồi !

Hạ Đăng giật mình kinh hãi hỏi lại rằng :

— Làm thế nào mà Mạnh Hồng Tiếu lại thoát khỏi được những bàn ma ấy như thế ?

— Có phải là nàng thoát khỏi được tay ma đâu! Trái lại nàng lại Ma Kiếp trùng trùng, bây giờ nàng lại bị lọt vào tay của Miêu Cương Song Quái.

Hạ Đăng nghe Thanh Phong nói lại càng kinh hãi thêm, đang định hỏi tiếp thì bỗng nghe thấy trên cốc có hai tiếng kêu rú rất thê thảm vọng xuống. Hạ Đăng vội cười và nói với Thanh Phong tiếp :

— Cổ lão đệ ! Đại ca tôi có việc vội gọi lên ngay. Hạ Đăng tôi phải đi liền. Chúng ta thế nào cũng còn có duyên gặp gỡ nhau lại !

Thanh Phong cũng chắp tay chào lại vừa cười vừa đáp :

— Thanh Phong tôi cũng có việc cần phải đi miền Tây tỉnh Vân Nam ngay, Hạ Tiên sinh có việc thì cứ tự tiện !

Hạ Đăng đi khỏi. Thanh Phong liền quyết định đi Bách Trượng Bình ở núi Dã Nhân, một mình đi thẳng vào Vạn Kiếp Ma Cung, nơi mà đã oai trấn thiên hạ. Chàng không phải không nhớ cuộc gặp gỡ với Mạnh Hồng Tiếu vào cuối năm nay, nhưng chàng đã quyết ý không đi phó ước nữa mà đi Dã Nhân Sơn thám hiểm, như vậy là vì chàng biết hiện giờ Mạnh Hồng Tiếu đang lọt vào tay của Miêu Cương Song Quái, mà chàng không biết Diệu Âm công chúa với Hồ Diên Thái Tuế ẩn núp ở đâu, như vậy tất nhiên Mạnh Hồng Tiếu không thể nào đi tới núi Tuyết để gặp gỡ mình rồi, hai là cân nhắc sự nặng nhẹ thì thấy việc đi cứu Băng Chân Chân là việc cần kíp hơn là việc đi phó ước với Mạnh Hồng Tiếu !

°°°

Hãy không nói Thanh Phong đi Bách Trượng Bình núi Dã Nhân mạo hiểm dò thám tin tức của Chân Chân vội, mà bây giờ hãy kể trở lại chuyện của Mạnh Hồng Tiếu trước, nàng ở trên núi đầy băng tuyết đợi chờ tình nhân.

Thì ra từ khi ở trong núi Hoài Ngọc, Mạnh Hồng Tiếu truyền thụ Thiên Long Thiền Xương và Vạn Diệu Thanh Âm cho Diệu Âm công chúa xong liền quay về Bách Nhẫn Am để đem pháp thân của Bách Nhẫn Thần Ni lên một chỗ kín đáo để thờ và khổ tâm luyện lại Đại La thủ với Ma Hạ Kiếm pháp.

Hồng Tiếu luyện tập võ công cho tới tháng chạp mới đi đến Quần Ngọc Phong trên núi Kỳ Liên để gặp gỡ Thanh Phong :

Lúc này Đại La Thủ với Ma Hạ Kiếm Pháp của nàng đã điêu luyện hơn trước rất nhiều.

Hồng Tiếu từ ngày hai mươi tháng chạp đợi chờ ở trên Quần Ngọc Phong cho tới ngày hai mươi tám mà vẫn chưa thấy Cổ Thanh Phong, người yêu của mình, người mà xưa nay vẫn rất trọng hai chữ tín nghĩa !

Khí hậu ở trên Quần Ngọc Phong rét khôn tả, quanh năm có băng tuyết vây phủ, nàng đứng một mình tựa vào cây mai ngẩng nhìn lên trên không trong lòng nghĩ thầm :

« Năm kia, Phong đại ca ở đây đợi chờ mình. Mình thất ước không tới nơi, năm nay thì mình ở đây đợi chờ, đến giờ vẫn chưa thấy chàng tới, chẳng lẽ cuộc minh ước ở trên núi tuyết này rất xui xẻo hay sao mà cả hai người, lại thất ước luôn trong hai lần như thế ? »

(CÒN TIẾP)

Mai Bê Bi

Các em tìm hiểu

HÉC QUYN tử chiến rắn trăm đầu

(Tiếp theo) THÔNG THÁI kể

Héc Quyn và I-Ô Luýt vội vàng lánh mình vào một hốc đá bên vách núi. Cả hai nhìn thấy rắn dấy dụa bò ra khỏi hồ. Mình rắn đen sì, đầy rong rêu bao phủ. Mùi hôi bám xông ra nồng nặc, khiến hai chàng dũng sĩ cảm thấy tối tăm mặt mũi.

Một chiếc đầu rắn nhô luồn vào khe đá. Héc Quyn liền tay không nắm lấy cổ rắn dật mạnh một cái. Đầu rắn lìa khỏi cổ, máu đỏ phun ra như vòi nước phông ten.

Nhưng chỉ một lát sau giữa đám máu đang phun phì phì ấy bỗng lại có một chiếc đầu khác nhú lên, rồi máu ngưng chảy. Con rắn đã mọc thêm một đầu !

I-Ô-Luýt trông thấy cảnh tượng như thế, hoảng quá, cứ trân trối nhìn Héc Quyn. Nhưng Héc Quyn vẫn bình tĩnh. Chàng đợi lúc rắn xuất kỳ bất ý, liền chạy ra, vung lưỡi gươm dài gạt mạnh một nhát dưới cổ rắn... Cả mấy chục chiếc đầu nhỏ, bằng nắm tay rơi rụng như sung. Máu lại phọt ra lênh láng. Nhưng chỉ một lát đầu con lại mọc. Héc Quyn nghĩ bụng : « Chém đầu sao mọc đầu, ấy thì vô ích quá ! Ta phải nghĩ cách làm nó chết hẳn mới được ! »

Nghĩ vậy, Héc Quyn rút cây búa bình mặt trăng lưỡi liềm ra. Lưỡi búa làm bằng thép cứng, to bằng nửa cái bàn. Cán búa vừa dài vừa lớn, rất chắc chắn.

Héc Quyn ra hiệu cho I-Ô-Luýt lấy đá ném rắn, để rắn chú ý về phía I-Ô-Luýt, rồi bất thần chàng xông lại sát chín cái đầu vĩ đại, vung tay chém mạnh một nhát. Một nhát búa của Héc Quyn thật kinh hồn táng đởm hai chiếc đầu bỗng gục xuống. Máu phun ra như suối...

Con rắn hình như say máu, nó liền rống lên những tiếng kêu kỳ quái, làm rung động cả miền thung lũng. Hai chiếc đầu rắn rơi xuống hồ nước, chìm nghỉm, máu nhuộm đỏ cả hồ.

Con rắn đau đớn vô cùng. Nó trườn mình trên bãi đất tấn công Héc Quyn và I-Ô-Luýt. Héc Quyn và I-Ô-Luýt cứ lùi dần, lùi dần ... Khi rắn đến chỗ nghách núi ăn thông ra ngoài thì Héc Quyn liền nhảy một cái lên thành núi nấp sau một tảng đá, lăm lăm lưỡi búa chờ. Rắn vừa thò một đầu qua, thì... phập một nhát ! Một chiếc đầu nữa lại rụng, lăn lông lốc.

Nhưng Héc Quyn bỗng nhìn lại, đếm thì rắn có... 8 đầu lớn. Thì ra hai chiếc đầu chặt lúc trước đã mọc lại ! Héc Quyn trong lòng kinh hãi khôn tả, nhưng chàng bỗng nghĩ ra một mẹo. Chàng ra hiệu cho I-Ô-Luýt tạm chạy thoát khỏi thung lũng. Hai người tới chỗ để xe, liền mang cung tên ra. Lần này Héc Quyn và I-ô-Luýt dùng toàn tên tẩm thuốc độc.

Héc Quyn và I-Ô-Luýt nấp trong một bụi rậm, hai người dương cung ra, cứ nhằm vào những đầu nhỏ mà bắn. Mỗi phát tên buột khỏi cung liền xuyên ngang qua đầu rắn. Những chiếc đầu nhỏ gục xuống, máu phun ra nhưng không mọc đầu khác nữa, vì chiếc đầu cũ vẫn còn dính trên cổ. Bắn như vậy một lúc, thì các đầu rắn con đã chết hết, chỉ còn lại chín chiếc đầu lớn mà thôi.

Bắn xong, thì trời vừa tối. Hai người cảm thấy mệt mỏi, liền rút lui vào trong hang đốt lửa lên sưởi và nghỉ. Trong khi đó con rắn đau đớn quá, cứ gào thét rầm trời.

I-Ô-Luýt bảo Héc Quyn :

— Rắn khỏe quá, làm sao giết nó bây giờ ?

Héc Quyn đáp :

— Ta cứ dùng tên thuốc độc, chắc là được !

— Tôi sợ không xong, vì rắn khỏe thuốc độc không đủ sức giết nó.

Héc Quyn nói :

— Không lo, ta cứ nhắm vào mắt nó mà bắn.. Nó mù thì hết đường chạy !

I-Ô-Luýt gật đầu khen phải

Sáng hôm sau, hai chàng lại lần ra khỏi cửa hang để đánh nhau với rắn. Hai người thấy rắn cuộn tròn giữa bãi đất. Đ̀ m phía trên lại thấy đủ chín cái đầu. Rắn bình như mọi mệt, nó nằm một cách bình thản, đầu hướng về phía cửa hang mà Héc Quyn và I-Ô-Luýt trú đêm trước. Héc Quyn bỗng chỉ vào đôi mắt mở thao láo của rắn rồi bảo :

— Nó khôn lắm ! Tám đầu kia ngủ, còn lại đầu này thức để canh gác đấy !

I-Ô-Luýt nói :

— Anh để tôi bắn cho !

Nói xong, I-Ô-Luýt dương cung lên ngắm. Vút ! Chiếc tên bay nhanh như một lằn chớp. Nhưng vừa lúc đó đầu rắn cọ quậy, chiếc tên không trúng mắt mà trúng ngay giữa trán. Chiếc đầu ngỏng lên, miệng há hốc, rắn gầm rồi rít lên như tiếng gió thổi. Tám chiếc đầu lập tức được đánh thức. Chúng ngo nguậy, lưỡi thè dài... Héc Quyn vội vã dương cung, một phát tên bay ra cắm ngay con người rắn. I-Ô-Luýt cũng bắn tới tấp. Chỉ một lát là hai chàng đã thanh toán xong 16 con mắt ! Những chiếc đầu rắn bị mù mắt coi như vô dụng, cái mõm tuy có ngoác rộng nhưng chẳng nhìn thấy kẻ thù mà ngoạm. Còn lại chiếc đầu to nhất tuy tránh được tên khỏi bị mù, xong sức cũng đã yếu lắm rồi. Lúc này Héc Quyn mới từ từ vác cái búa ra. Chàng bình tĩnh tiến đến gần con quái vật hai mắt trợn trừng. Con rắn vươn đầu ra ngoạm lấy mình Héc Quyn, nhưng cái miệng vừa há ra, cái đầu vừa tới gần, thì Héc Quyn đã nhanh như chớp xoay dọc cán búa, đưa luôn cả chiếc búa vào miệng rắn. Rắn ngậm miệng lại thì bị ngay cán búa chống thành ra không sao ngoạm được nữa, miệng lúc nào cũng há hốc. Biết phút nguy hiểm đã qua, Héc Quyn liền nhảy luôn lên đầu rắn.

Đầu rắn trơn như mỡ, rắn lại quằn quại, Héc Quyn phải cố gắng lắm mới bíu được vào những sợi râu mọc tua tủa như dây thép, đánh đu mình lên. Chàng rút dao găm mang bên mình, cứ mắt rắn mà chọc. Rút cuộc rắn mù hết, không còn phương chống cự.

Héc Quyn ra sức đấm một trái thật mạnh giữa trán rắn. Rắn hực lên một tiếng, trong miệng bật ra một viên ngọc. Viên ngọc này rất quý, có thể soi sáng hàng dặm đường giữa đêm hôm tăm tối.

Sau đó, Héc Quyn và I Ô Luýt mỗi người mang ra một con dao lớn hai người ra sức chặt con rắn làm đôi. Máu rắn phun ra như vòi rồng cứu hỏa. Hai người lấy tên ra thấm máu rắn. Loại tên này rất độc hễ bắn trúng là chết ngay tức thì, dù con vật có khoẻ mạnh đến mấy cũng không thoát được.

Máu rắn phun ra chảy lênh láng khắp thung lũng, phun be bét trên các vách đá, mùi hôi xông lên kinh khiếp.

Héc Quyn và I Ô Luýt sau khi hoàn thành sứ mạng, liền thông thả trở lại xe, không quên mang theo một chiếc đầu rắn để làm kỷ niệm.

Ngày mai : Héc Quyn trị người ăn thịt người

Lời hay, ý đẹp

Còn trẻ còn khát. Đang khát nên tìm nguồn mới mà uống. Giống hoa mạnh thường gửi nhị cho gió bốn phương.

MẠC TỬ

Quân tử nghiêm trang mà không tranh với ai, hợp quần với mọi người mà không bè đảng.

LUẬN NGỮ

GIẢI TRÍ

của Trường-Sơn
(Nhóm hoa pensée)

Một mẹ mà đẻ ngàn con
Con xinh con đẹp con tròn con vuông
Tối thời mẹ mẹ con con
Sáng mai chết hết không còn một ai !
Còn một thằng bé con trai
Một thời nhăn nhó chẳng ai thèm nhìn.

Đố là gì ?

GIẢI ĐÁP :

Sao trời ấy gọi là con
Con xinh con đẹp, con tròn, con vuông
Tối thời cả mẹ đông con
Sáng mai lặn hết chẳng còn một ai
Mặt trời ấy chính là con trai
Nhìn lâu nhăn nhó chẳng ai thèm nhìn !

TÒ MÒ

Lịch sử : *Ngày 26 tháng 5 năm Ất Dậu (1885) vua Hàm Nghi cùng Từ Dụ Thái Hậu, các ông hoàng bà chúa cùng quan tùy tùng thiết-triều tại hành cung Quảng Trị để bàn việc cứu nước.*

Cũng ngày này năm Nhâm Tuất (1862) Nam Triều nghị hòa và nhường tỉnh Biên Hòa, Gia Định, Mỹ Tho cho quân Pháp.

Ngày 27 tháng 5 năm Tân Hợi (1311), quan Chiêm Thành cho đánh phá thành Thăng Long.

Cũng ngày này năm Canh Thân (1800) Hậu quân Võ Tánh tử tiết tại thành Bình Định.

Cũng ngày này năm Ất Dậu (1885) vua Hàm Nghi theo đường Cam Lộ lên Tân Sở.

Thấp nhất : *Người đàn bà lùn nhất thế giới có lẽ là nữ kịch sĩ người BaLan. Nữ kịch sĩ này sinh năm 1881 và đương như mới vào năm 1939, khi quân Đức Quốc Xã đánh nhau với các nước ở Âu Châu. Cả thân hình bà, đo từ đầu đến chân được... 33 phân tây !*

TRANH ĐỐ VUI

GIA ĐÌNH LY LY — ĐỨC-KHÁNH

Nhân dịp tham dự lễ kỷ niệm 25 năm ngày Đức Huỳnh Giáo Chủ khai sáng nền Đạo Phật Giáo Hòa Hảo

CÁCH-MẠNG CHƯA RA KHỎI XỨ SÀI-GÒN

« CÁC ÔNG CHỈ LÀM CÁCH MẠNG VỚI NHAU Ở CÁI « XỨ SÀIGÒN », VỚI 30 TỜ NHẬT BÁO, TRÊN 40 ĐẢNG PHÁI VÀ KHÔNG CÓ CHÚNG TÔI THAM DỰ ! »

Phóng sự của NG.-HỮU-THÁI

1) Cuộc chiến tranh giữa thành thị + đường lộ và nông thôn + rừng núi

Suốt cả quãng đường Sài gòn — Châu đốc bộ mặt cuộc chiến tranh ác liệt mà thế giới theo dõi tin tức hàng ngày chỉ thể hiện qua vài ụ đất đắp bừa bãi, khoảng đường lộ bị đào vội trong đêm qua, qua đoàn lính chiến quần áo vẫn vện, đoàn dân vệ tuần tiễu đi dài theo lộ, hàng rào kẽm gai mỏng manh, hình thức vài cái lô cốt trơ trọi nằm chênh vênh giữa ruộng nước ; đoàn cơ giới tối tân tập trung quanh khoảnh đất đắp vội lên làm doanh trại.

Và tuyệt nhiên không nghe thấy một tiếng súng, một dấu vết xơ xác nào của chiến tranh.

Người ta có cảm tưởng đang sống trong cảnh thanh bình hẳn, với những chiếc xe lôi, xe Lambretta, xe hơi chạy vội, đầy nhóc người và hàng hóa, rộn rịp ngược xuôi. Chúng tôi về miền Hậu giang giữa lúc các tín đồ Hòa hảo đang sửa soạn lễ kỷ niệm 25 năm ngày thành lập đạo. Các cổng chào trang hoàng sặc sỡ càng ngày càng nhiều khi đến gần vùng Thánh địa, đương cạnh các bảng hiệu trụ sở Dân Xã, đảng kỳ đỏ rực.

Lòng mọi người rộn lên một viễn tượng tươi đẹp, như đang sắp được chứng kiến một cảnh thái bình thịnh vượng nào. Các đạo kỳ màu đà mọc mạc chen lẫn bên cạnh quốc kỳ vàng tươi phấp phới trước mọi cổng nhà, mà lối kiến trúc đã nghiêng về kiểu thức Miên với sàn gỗ nằm trên cột thấp.

Phật Giáo Hòa hảo gần như hồi sinh mãnh liệt với nền Tôn giáo cách mạng phát xuất từ lòng nông thôn, với Đảng Dân chủ Xã hội hoạt thai từ những ngày Cách mạng dân tộc cách đây hai mươi năm. Trong xa kia, trong đồng, người ta đang đánh nhau, hay đang âm thầm gánh chịu sự kiểm soát của các người Mặt trận giải phóng miền Nam và ở đây, hai bên lộ, các tỉnh thành quận lỵ cuộc sống vẫn bình thản thanh bình... cuộc chiến ở đây diễn ra như một cuộc tranh chấp giữa các thành phố + đường lộ và các vùng nông thôn + rừng núi.

Tôn giáo, Chính trị, Cách mạng

Nhiều người đã quan niệm sai lầm về Phật giáo Hòa Hảo. Đối với phần lớn người tỉnh thành, Hòa Hảo thể hiện qua các nhóm võ trang với những mẩu giai thoại rùng rợn.

Thực ra, Phật giáo Hòa Hảo là một tôn giáo phát xuất từ lòng nông thôn, 1 cuộc cách mạng tôn giáo chính trị trên bình diện nông thôn từ mấy mươi năm qua. Một thứ Tôn giáo hòa hợp cái *từ bi* của Phật *nhập thế* của Khổng và *phóng khoáng* của Lão, Trang — Dị đoan mê tín bị loại trừ hẳn và việc cúng bái, thờ phượng giản dị đến mức độ mộc mạc. Một tôn giáo vừa phù hợp với mọi trình độ trí thức vừa có thể đón nhận kịp mọi trào lưu tiến bộ các tư tưởng cấp tiến nhất. Đọc qua cuộc đời và sách vở của Đức Giáo Chủ Huỳnh phú Sổ, ta thấy qua trong con người thanh niên này một vị giáo chủ, một chính khách, vừa là một nhà cách mạng phát xuất từ lòng nông dân.

Mới 21 tuổi (năm 1939) đã lập được một nền tôn giáo mà nay có ngót hai triệu tín đồ.

Năm 27 tuổi (1945) đã là người đại diện đầu tiên ở Nam Việt của Mặt Trận Việt Minh, và sau đó lập Việt Nam Dân chủ Xã hội đảng liên kết với anh em quốc gia với khối tín đồ Phật giáo Hòa hảo.

Từ ngày thọ nạn (16-4-1947) về sau không ai còn biết tin tức của Ngài nữa. Và cho đến bây giờ, tín đồ vẫn tin tưởng còn sống và ăn nhẫn chờ đợi ngày tái xuất hiện của Ngài.

Tôn giáo phát xuất nhằm lúc vận nước nghiêng ngả toàn dân đang chuyển mình thoát cảnh nô lệ, và đón nhận những tư tưởng tiến bộ, tôn giáo đã mạnh dạn nhập thế, cùng toàn dân đứng lên tranh đấu dành độc lập, và hiện tại đang sẵn sàng đón nhận những cải cách, tiến bộ mới từ mọi phương trời đem tới. Các lời nhắn nhủ, khuyên bảo tiến bộ của Đức Thầy sang sảng từ các máy vi âm chạy pile đến các bang cùng ngõ hẻm của tất cả các thôn xóm vùng đạo đã minh chứng sự kiện này.

Ăn Tổ tiên cha mẹ, Ăn Đất nước, Ăn Tam bảo (Phật, Pháp, Tăng), Ăn Đồng bào và Nhân loại, đó là những điều mà tín đồ và binh sĩ Phật giáo Hòa hảo phải cố gắng làm trọn.

Tôn giáo, chính trị và cách mạng đã nằm giữa lòng nông thôn, đã nằm giữa thôn xóm tín đồ Phật giáo Hòa hảo.

Nông thôn tại nơi đây chỉ còn trông đợi một cuộc cách mạng thực sự, một luồng gió mới để bừng dậy.

Nông thôn tại đây chưa nghe thấy loại « Cách mạng » mà người ta vẫn rêu rao nơi đây, tại Saigòn này. Và họ đang nóng lòng, vì đã qua 8 tháng rồi.

NHT

Số ngày mai : *3) Tám tháng sau « Cách mạng » tại Hậu giang ! 4) 90% nền thương mãi trong tay người Trung hoa. 5) Châu đốc phải giữ lại oai trò một tỉnh lỵ. 6) Chống Cộng không phải là vấn đề nan giải tại đây !*

---

chị em bạn gái

DÙNG SURVOLTEUR

Survolteur là bộ biến điện dùng để tăng hoặc giảm điện nhà đèn cho đúng với mức điện mà ta cần dùng. Tại V.N. điện thế thường là 110 vôn, nên trên mặt đồng hồ của survolteur có một gạch đỏ, ấy chính là mức 110 vôn. Trường hợp nếu kim chỉ chưa tới vạch đỏ (về phía trái), tức là điện cao hơn 110 vôn, cần phải hạ bớt xuống. Điều cần nhớ là nếu dùng điện cao quá mức, món đồ sẽ chóng hư hỏng.

Muốn xài survolteur được lâu bền, ta cần lưu ý tới cường độ mà survolteur có thể cung cấp. Loại survolteur nhỏ 1 am-pe có thể cung cấp cho một bóng đèn 110 watts. Nhưng đó chỉ là lý thuyết, vì trong thực tế nếu thắp bóng 110 watts thì chẳng lâu à survolteur hỏng. Thông thường, người ta chỉ dùng survolteur 1 am-pe để thắp đèn tới 60 watts là nhiều. Muốn biết số watts là bao nhiêu, chỉ việc lật ngược món đồ điện là trông thấy ngay. Bản ghi đặc tính mô tơ thường được gắn liền với món đồ, riêng đối với quạt máy ngoài điện thế, cường độ, công suất ra người ta còn ghi thêm cả chu kỳ của điện nữa.

HÀ-MAI-LAN

THƠ

MƯA BUỒN

Mưa rơi giăng mắc lối về
Buồn đau dâng trọn lạnh tê tái lòng
Đời mươi tuổi, phận long đong
Mùa xuân đã chết trong lòng thư sinh

Ngồi bên quán vắng một mình
Đếm từng lá rụng, lòng sinh u sầu
Hồn còn nối tiếp niềm đau
Nhớ nhung về một chuyện thu năm xưa

Có người con gái năm xưa
Hẹn ôm kỷ niệm chiều mưa năm nào
Đôi lòng quyện lấy bên nhau
Thề rằng trọn kiếp tình đầu không phai

Thế mà cho đến hôm nay
Tàu xưa về lại thiếu ai đón chờ
Để mình ôm trọn bơ vơ !
Nghe lòng nức nở, thẫn thờ nhìn mưa...

MẠC LỆ HÀ

MÁCH GIÚP

Em NGUYỄN THỊ LAN (Sg)

a) Nên mua cuốn "Nhạc Lý Toàn Thư của Hùng Lân.

b) Học tại TQGAN, 112 Nguyễn Du Saigon.

— Bạn NGUYỄN HẠNH (Phú Thọ).

1) Phổi nhám ở chỗ bả vai và chỗ cuống phổi.
2) Phổi có nước.
3) Đỡ một phần.
4) Đỡ nhiều

— LÊ-V-T. (P.T.G Saigon) :

a) Thử nước tiểu tìm *cyto* (các tế bào), *bactériologue* (tìm vi trùng).

b) Bao giờ cũng còn ở đó, rồi từ đó mới gây các biến chứng ở nơi khác.

c) Có thể xâm nhập theo đường lối đó. Triệu chứng như bệnh lậu. Phải thử nước tiểu.

— Ô. NG. V THẢO (Bạc Liêu)

a) Ông nên nhờ luật sư lo bộ việc đổi tên đó.

b) Gravural là thuốc có đặc tính làm tan chất acide urique trong nước tiểu, chữa bệnh nước tiểu đục. Thuốc này do Pháp nhập cảng. Ông có thể nhờ người quen mua giùm tại những nhà thuốc tây lớn ở Saigòn. Nếu không có (trường hợp hết thuốc chưa về), có thể mua thứ tương tự. Hỏi dược sĩ trong hiệu thuốc sẽ biết.

— Ông LÝ KHUẤT NGUYÊN (Biên Hòa)

a) Sponty larthrite ankylosante : bệnh sưng các khớp xương sống, làm cho rắn lại và thân người đau đớn từng chỗ hay là đau khắp người.

b) Có thể khỏi, nhưng cần có y sĩ điều trị và trông nom thường xuyên.

HÀ MAI LAN

DIỄN ĐÀN THANH NIÊN

Bạn không có thì giờ viết thành bài.

Bạn chỉ muốn phô diễn vài ý nghĩ, nói lên vài lời tâm huyết.

Và bạn muốn phổ biến cho các anh em khác cùng biết.

Xin bạn cứ viết tất cả những gì bạn muốn nói.

Và gửi về cho Nguyễn Hữu Thái 86, Lê Lai Saigon.

Chuyện lạ

ẢNH HƯỞNG TAI HẠI CỦA CHẤT NICOTINE

Người ta bàn tán nhiều về thuốc lá, người thì bảo hút thuốc lá mắc bệnh ung thư, kẻ thì bảo không việc gì. Tuy nhiên dù thế nào đi nữa, thì các nhà Bác học cũng đồng ý với nhau ở một điểm : trong thuốc lá có chất nicotine, là một chất độc. Vì vậy nhiều loại thuốc lá có làm đầu lọc để loại trừ chất nguy hiểm này.

Theo các bác sĩ, thì chỉ cần chích Ogr 2 chất ni-cô-tin vào người là chết ngay lập tức. Sau những cuộc thí nghiệm đại qui mô, có hơn 40.000 người tham dự, giáo sư Seaver ở Hoa Kỳ đã kết luận cho biết chất ni-cô-tin làm giảm bớt sự co rắn của những tế bào thuộc phổi theo những hệ số dưới đây :

28 phần trăm cho những người hút chơi bời.
45 phần trăm cho những người hút quen.
58 phần trăm cho những người hút không chừa được.

Và sau những cuộc thí nghiệm thử vào những sinh viên thuộc trường đại học Yale (Mỹ), giáo sư Seaver kết luận rằng chất nicotine làm chậm sự lên cân, sự chóng lớn và sự nở nang của lồng ngực.

MÁY THĂM DÒ ĐỜI SỐNG TRÊN CÁC HÀNH TINH

Một hệ thống khám phá đời sống chỉ nặng có 453 gờ ram (gần nửa ký) mệnh danh là « Multivator » đã được sáng chế do một nhóm khoa học gia tại Trung Tâm Y Tế Đại Học Đường Stanford dưới sự hướng dẫn của bác sĩ Joshua Lederberg, người từng được giải thưởng Nobel về khoa học.

« Multivator » là phòng thí nghiệm sinh vật học tự động tý hon có thể thực hiện được 15 cuộc thí nghiệm riêng biệt để chứng tỏ rằng có hoặc không có sự hiện diện của những hình thể sinh vật ly tí trên mặt đất một hành tinh.

Bụi bặm sẽ được hút vào ống dẫn bụi của hệ thống « Multivator » qua một cái nắp « Van » và được chuyển tới những phòng phản ứng có chứa những chất hóa học. Có những « đầu van » tự động đóng chặt mỗi phòng ngay sau khi phòng đó chứa đầy bụi. Nếu bụi có chứa những hình thể sinh vật, sẽ gây ra những phản ứng hóa học, các màu đặc biệt sẽ phát sinh, và dữ kiện này sẽ được truyền xuống trái đất.

Những phòng phản ứng « để trống » sẽ cũng chứa những chất hóa học tương tự như các phòng phản ứng, song những mẩu của bụi đã thí nghiệm sẽ không lọt vào tới các phòng đó. Những phòng đó kiểm tra điều kiện của các chất thuốc thử hóa học sau khi lên tới mặt hành tinh.

THẮC MẮC, KHIẾU NẠI

Nỗi lòng nghĩa quân miền Trung

Kể từ ngày 12-5-64, lực lượng Dân Vệ được biến-cải thành Nghĩa Quân. Nghĩa Quân nằm trong thành phần Quân lực VN Cộng Hòa và đặt trực thuộc Bộ Quốc Phòng.

Sự biến cải ấy như một luồng gió mát thổi vào một đoàn người đang mệt mỏi, đang chán nản và dĩ nhiên sự việc ấy cho phép chúng tôi được quyền hy vọng rằng Hội đồng Quân Đội Cách Mạng và Chính Phủ sẽ mang lại cho chúng tôi một nguồn sinh lực mới.

Hơn một tháng qua, chúng tôi mong đợi từng giờ, từng phút. Nhưng ngoài việc biến cải danh hiệu, chúng tôi chưa thấy được một sự thay đổi nào trong sinh hoạt, trong đời sống hằng ngày, hay sự thay đổi của cái tổ chức với quá nhiều khuyết điểm đã kéo dài trong 9 năm trường. Chúng tôi quá nóng ruột, mong đợi một sự thay đổi toàn diện, nên mới vội vàng mạo muội viết thư này, không ngoài mục đích là muốn dóng lên một tiếng chuông.

Gần chín năm trời dưới chế độ gia đình trị, chúng tôi đã phải chịu đựng những gì ? Đặt câu hỏi này để chúng tôi được trả lời, dù rằng trả lời một cách khái quát. Chúng tôi xin được phép nói về những nhận xét và những cảm nghĩ của chúng tôi trong suốt thời gian ấy.

Chúng tôi gồm những thanh niên, có khi có cả những ông già 40, 50 tuổi, sống ở nông thôn, kết hợp thành một lực lượng chống Cộng. Trong chúng tôi có nhiều thành phần xã hội, tình nguyện gia nhập cũng có mà bị ép buộc cũng có. Tuy vậy, chúng tôi vẫn luôn luôn sát cánh bên nhau chiến đấu, chiến đấu một cách đơn độc, một đôi khi như tuyệt vọng, vì ở độ — nông thôn — chỉ có một mình chúng tôi, những đơn vị nhỏ bé so với các lực lượng đàn anh như Quân Đội VNCH, Địa Phương Quân (Bảo An), tự lực đương đầu với bọn Cộng sản, nhiều khi đông gấp 5, 7 lần. Đó chính là lý do khiến người ta hỏi tại sao lực lượng của chúng tôi lại mất nhiều súng và chết nhiều người như vậy. Chúng tôi có thể nói một cách quả quyết rằng con số tổn thất của lực lượng chúng tôi nhiều hơn bất cứ lực lượng võ trang nào khác. Sự mất, sự chết ấy gây cho Quốc Gia và chính bản thân chúng tôi những thiệt thòi lớn lao, mà ít người nghĩ tới.

Chúng tôi là những người, ngày cũng như đêm, sống chết với lũy tre, với thửa ruộng, với mảnh vườn. Hơn 5 năm trở lại đây, sự sinh hoạt hằng ngày đòi hỏi chúng tôi phải tập trung, thoát ly gia đình, không khác gì những chiến hữu Quân Đội, Địa phương quân (Bảo An). Chúng tôi chẳng giúp đỡ được gia đình như lúc trước nữa. Sự thoát ly của chúng tôi đã không được đền bù xứng đáng. Có người nghĩ chỉ cho chúng tôi một tháng 4, 5 trăm, một năm 2 bộ quần áo nội hóa, một đôi giầy gầy để là đã quá đủ rồi. Thậm chí, có một vị Tỉnh Trưởng đã trình lên Thượng cấp (chế độ cũ) là Dân Vệ Tỉnh của Ông (ở miền Trung) chỉ cần 300 đồng một tháng là đủ, không cần tăng thêm nữa. Trong khi ấy, ai cũng thừa biết rằng một Ông Tỉnh Trưởng có bao nhiêu tiền lương, có mấy thứ quỹ v.v.. Chúng tôi mới chỉ được lãnh quần áo (vải nội hóa dễ phai màu), giầy vải (Rất mau gẫy dế) và lương 900 đồng vào khoảng thời gian hơn 2 năm trở lại đây. Hiện thời, do đặc ân của Hội Đồng Quân Đội Cách mạng chúng tôi được hưởng 1.000 đồng một tháng, chưa kể phụ cấp chức vụ chỉ huy.

Nói đến phụ cấp chức vụ của chúng tôi thì là cả một sự thiệt thòi và sơ sót không thể bỏ qua được. Trong Nghĩa Quân ngày nay và trong Dân Vệ ngày trước, chúng tôi không có cấp bậc Binh 1, Hạ sĩ hay Trung sĩ như Quân Đội và Địa phương quân ; chúng tôi chỉ có Tiểu đội Phó, Tiểu đội trưởng, Trung Đội Trưởng, Phó và chung định là Nghĩa Quân. Mức tiến thân của chúng tôi chỉ có vậy. Một số anh em có công được tưởng thưởng bằng cách đồng hóa Hạ sĩ Trung Sĩ Bảo An (Địa Phương Quân). Dầu vậy, chúng tôi cảm thấy như hạ thẹn khi hưởng chế độ đặc ân ấy. Nếu không may, chúng tôi được để cứ giữ chức vụ Trung hay Tiểu đội phó thì thật chỉ là những miền cưỡng đối với chúng tôi, vì cùng một trách nhiệm, cùng một chương trình học, mà không được hưởng phụ cấp, rất khó khăn trong việc chỉ huy. Chúng tôi chỉ có phụ cấp Trung đội Trưởng (500 đồng) và Tiểu đội trưởng (300 đồng). Giá biểu phụ cấp chỉ có tính cách như tượng trưng mà thôi.

Chúng tôi là những đoàn viên trong một tổ chức dường như thiếu tổ chức, hoặc tổ chức quá lỏng lẻo và không được minh định rõ ràng. Chúng tôi bị ràng buộc với nhiều cấp chỉ huy địa phương, ai chỉ huy và sử dụng cũng được. Cán bộ của chúng tôi thì toàn là Cán bộ của Quân đội, Bảo An cho mượn. Ở một vài nơi, sự quản trị và chỉ huy hàng 5/600 con người chúng tôi được giao cho một Binh Nhất hay Hạ sĩ Bảo An chỉ huy, mang danh là nhân viên Phụ Tá của một Quận. Sự thiếu cán bộ thuần túy của lực lượng — thiếu tới 95% — và coi như tình trạng vay mượn đó là tốt, hay là kéo dài 6, 7 năm nay đã tạo thành một tình trạng làm việc tắc trách và không thể cải tiến, hùng mạnh được. Dĩ nhiên chúng tôi cũng đã nhận thấy một số ít, rất ít, Cán bộ, biệt phái có được thành tâm thiện chí xây dựng chung. Chúng tôi rất cám ơn những cán bộ ấy.

Hiện thời lực lượng chúng tôi cũng hãy còn một số cán bộ thuần túy. Nhưng những người này ở trong những cơ cấu tham mưu quá cao (Bộ Tư Lệnh, Bộ Chỉ Huy Vùng Khu), chỉ thỉnh thoảng đến với chúng tôi, không phải để cùng sinh hoạt mà để thanh tra. Chúng tôi cảm thấy xa cách họ, mất đi tình huynh đệ đáng lẽ phải có. Nhưng với thời gian sau những buổi tâm sự công tác, chúng tôi đã thông cảm hoàn cảnh của họ. Hoàn cảnh của họ cũng không khác hoàn cảnh của chúng tôi bao nhiêu. Suốt 8 năm trời bị bạc đãi, không ai lưu ý tới, làm việc không có một quy chế và không có được một tương lai trước mắt thì thử hỏi ai còn có tinh thần làm việc nữa. Trước kia có hàng 7, 8 trăm Cán bộ mà bây giờ chỉ còn chừng độ 1 trăm, vì một số lớn kia, bị bắt buộc phải gia nhập Bảo An, hoặc nếu không chọn giải pháp này thì coi như đương nhiên thôi việc. Thế là lực lượng chúng tôi bị sút kém lần lần kể từ ngày ấy.

Vậy, riêng về Nghĩa Quân, trong giai đoạn hiện tại, chúng tôi mong gì ở Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng, ở Chính phủ và ở vị tân Tư lệnh Nghĩa Quân ? Chúng tôi mong rằng Thượng cấp sẽ sớm cứu xét — càng sớm càng tốt — và kịp thời chấn chỉnh lực lượng Nghĩa Quân — kể cả về cơ cấu tổ chức và nhân sự, cần nhất là về nhân sự — một cách sao cho hợp tình hợp lý, cho chúng tôi một đời sống vật chất tương đối dễ chịu và ít thiệt thòi hơn.

Có được một tổ chức hợp lý, có được đầy đủ cán bộ thuần túy của lực lượng (phải quan niệm biệt phái ngoại trừ các cấp chỉ huy, chỉ là tạm thời), có được những bảo đảm trong tương lai cho đoàn viên và cán bộ, thì chúng tôi tin chắc rằng lực lượng Nghĩa Quân sẽ góp phần không nhỏ trong công cuộc kiến quốc và diệt Cộng.

Chúng tôi trông mong rất nhiều nơi Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng, Chính Phủ và Đại Tá Tư Lệnh Nghĩa Quân.

Một nhóm Nghĩa Quân Miền Trung

TÌM VIỆC

— Sinh viên có bằng tú tài II ban Toán (hạng B.T.) muốn : Cộng tác với Tư thục từ đệ III trở xuống, đi xa cũng được. Kèm trẻ em tại tư gia từ Đệ tứ trở xuống. Thư cho : Dương-Đình Hỷ 74 Hai Bà Trưng Sg. (Chuyển giao cho Bích).

— Giáo sinh tốt nghiệp Sư Phạm Saigòn ban 2 năm, có Tú Tài II Toán (B) muốn dạy kèm tại tư gia từ lớp Đệ Tứ trở xuống Tiểu học. Thư cho : Nguyễn tấn Tâm 84-6 Phan đình Phùng ĐAKAO — SG.

— 3 thanh niên, học lực đại học năm thứ nhất Tú Tài và Trung Học. Hạnh kiểm tốt, hiện cần mẫn, siêng năng, đánh máy khá (đã làm việc nhiều nơi), biết sửa bài (correcteur) nhật và tuần báo, có khả năng văn chương, đã dạy học... Muốn tìm việc làm như đánh máy, văn phòng hay bất cứ việc gì vừa sức (đi xa hoặc ở tại nhà càng tốt). Lương đủ sống. Kính mong quý vị bảo tâm thư về hoặc liên lạc : Nguyễn lệ Phương 109/8B/1 Bến Vân Đồn Saigòn.

— Thanh niên nghèo, hiền lành. Học lực Đệ nhị, rành lái xe, muốn làm thư ký hoặc lái xe. Rất mong sự giúp đỡ của quý ông, bà. Thư về : Bà Ng-thị-Hớt bệnh viện Nhi-Đồng đường Sư vạn Hạnh Saigòn (nhờ chuyển giao).

— Sinh viên khoa học, Tú tài Pháp đứng đắn, muốn tìm chỗ kèm trẻ em tại tư gia, từ première moderne hay đệ nhị trở xuống. Lương độ hơn 1.000đ. Xin biên thư cho ông Thụy số 243/18/21 ấp Tây II, đường Cách Mạng 1-11. Nhờ chuyển giao.

— Nam sinh viên nghèo, kinh-nghiệm dạy trung tiểu học, nhận kèm tư gia, thư Nguyễn Xuân Quang, 47A/10 Nguyễn Thông SàiGòn.

VIỆN BÀO-CHẾ
ODILIA BA-LÊ Pháp Quốc
HÂN HẠNH GIỚI THIỆU
PHẤN THOA SẢY (RÔM)
Inolène
(POUDRE)
THƠM MÁT. THOA SAU KHI TẮM
SÁT TRÙNG NGOÀI DA
CON NÍT VÀ NGƯỜI LỚN
NGỪA NGỨA. MỌC MỤN
(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

AI ĐÃ BỊ BỊNH ĐAU TIM
Thường hay bị hồi hộp, choáng váng xây xẩm, mệt lả, ngất xỉu, hay mệt bất thường, về đêm bị mất ngủ, giựt mình sợ hãi, suy yếu thần kinh, nên dùng thuốc : BỔ TIM Quảng-An-Hòa để trợ tim an thần.
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 616 ngày 18-12-63

HO ! SIẾNG ! Các chứng SIẾNG kinh niên, ho cảm, ho đàm, ho khan, ho rang tức ngực, ho nhiều ban đêm, ho lâu ngày, ho sản hậu, dùng thuốc Ho QUẢNG-AN-TIÊN (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) T. ph.h. : Nhà thuốc Quảng-An-Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon.
K.N. số 613 ngày 18-12-63

BỊNH PHONG THẤP TÊ BẠI
Đau nhức khớp xương, nhức mỏi, đau thắt ngang lưng, dùng thuốc PHONG THẤP QUẢNG-AN-HÒA (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
T.P.H. Nhà thuốc QUẢNG-AN-HÒA
169, Lê-văn-Duyệt Saigon K.N.S. 611 ngày 18-12-63

API-CALCIUM
Kẹo bổ bằng Sâm Cao Ly
và 9 sinh tố cực kỳ thơm ngon
Cộng thêm cả chất Calcium
với một ong chúa thơm ngon cực kỳ.
Đứng đầu kẹo bổ API.
Cần cho : Trẻ em đang sức lớn, Có thai, cho con bú, Học sinh cần lấy sức học thi, Yếu phổi. Tại các nhà thuốc Tây.
Kiểm Nhận số 774/BYT/QCDP ngày 16-4-64

Camphophyline
VIỆN BÀO CHẾ Millot PHÁP-QUỐC
THUỐC UỐNG — trị bịnh : - YẾU TIM - NGHẸT THỞ - HEN SUYỄN - HỒI HỘP..
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY
THUỐC CHÍCH — CÓ THỂ DÙNG ĐỂ PHA THUỐC TRỤ-SINH THAY THẾ SÉRUM GLUCOSÉ PHÒNG NGỪA NGẤT XỈU.
ĐÃ THÍ-NGHIỆM TẠI CÁC BỆNH-VIỆN BA-LÊ

Thuốc Bổ máu bồi bổ cơ thể ; **NGŨ-TẠNG-TINH** Lê-Văn-Linh
TRỊ : các thứ bịnh thiếu máu, suy nhược, mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm, lao lực gầy yếu, đau lưng, đau mỏi khớp. PHỤ NỮ KINH KỲ KHÔNG ĐÚNG, khí huyết suy kém (có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 609 ngày 18-12-63

Trong thời kỳ thai nghén, để bồi dưỡng cho quí Bà được khoẻ khoắn, ngủ yên ăn ngon, và trị các chứng ụa mửa, mệt nhọc, bón, thai động đau lưng, quí Bà dùng thuốc :
DƯỠNG-THAI CHI-BỬU Lê-văn-Linh
đến ngày sanh mau, em bé cứng mạnh (có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
Về 532 Đồng Khánh Cholon. K.N. số 606 ngày 18-12-63

HO, Bổ phế linh đơn Thụy Lâm loại A.
Trị : Các chứng ho lâu, nhiều đàm, ho cảm, ho đàm, ho gió, yếu phổi, rang ngực, tự nhiên sút cân.
Bạch-Đới hoàn Thụy - Lâm
TRỊ : Cứng đầu côn, ngứa cửa mình, ra huyết trắng (các tiệm thuốc Bắc đều có bán)
Nhà thuốc THỤY-LÂM 191 Gia Long — Saigon
K.N. số 423 ngày 23-9-63

Đau Bao Tử, Đau Ruột, Đau Bụng kinh niên
UỐNG
DƯỠNG TỲ HOÀN
— ÔNG TIÊN —
CẦN CHO NGƯỜI :
Ăn uống không tiêu, no hơi sình ruột, ợ chua
Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Saigòn 228, Lê thánh Tôn
Nhà thuốc ÔNG TIÊN Phú Lâm — CHOLON
KNBYT số 519 Ngày 20-11-63

Ăn không tiêu
(ĐI TIÊU LỎNG)
No hơi, sình bụng, ợ chua... Hãy uống thuốc TIÊU THỰC Nhành Mai. Các hiệu thuốc Bắc có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần-khắc Chân (gần chợ Tân định).
K.N. BYT số 537 ngày 20-11-63

Thuốc Đau Bụng
NHÀNH MAI
TRỊ : Đau bụng, TRÚNG THỰC, ỈA, ÓI. Khắp cả hiệu thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI 24 Trần Khắc Chân, gần chợ Tân Định. BYT 537 20-11-63

S tiếp theo trang 1

... anh đòi chỉ uống rượu bắp ngô (thay thuốc ngủ) để đỡ tốn tiền cho quỹ chung; mà anh viết thư cho tôi bảo « bán quần, bán áo » để có tiền làm lộ phí ở Nam Kinh—tôi đi về biên giới hoạt động — mà anh bắt chúng tôi không được đài thọ việc ăn ở của anh Trương-Bảo-Sơn khi anh này tới Nam Kinh, chỉ vì khi anh sang Trung Hoa không có sự thỏa thuận của Hải Ngoại Bộ, mặc dầu anh Trương Bảo Sơn đi theo mệnh lệnh, có giấy tờ của Trung ương đảng bộ và mặc dầu anh Tam biết anh Sơn là chủ nhiệm tỉnh Vĩnh Yên, bí thư Đệ Tam khu của Quốc dân đảng.

Người đời còn nhắc tới chuyện VM tuyên truyền thóa mạ anh « lấy cắp », hai triệu đồng của công quỹ khi anh làm bộ trưởng bộ Ngoại giao của Chánh phủ Liên Hiệp Quốc Cộng.

Hồi đó, tôi bảo anh cải chánh anh chỉ cười và bảo để « lịch sử cải chánh ».

Tới nay lịch sử chưa cải chánh vì gần đây, tôi thấy còn có người nhắc nhở tới câu chuyện tiền nong này và lên án anh.

Sự thực, tôi xin nhắc lại để làm một giai thoại.

Lúc đó, anh Nguyễn Tường Tam nhân danh là đại diện Quốc Dân Đảng giữ chức bộ trưởng Ngoại giao trong chánh phủ liên hiệp với Việt-Minh (đầu tháng 3-1946)

Tôi làm đổng lý văn phòng cho anh (anh Nghiêm kế Tổ làm thứ trưởng).

Lúc đó, chế độ Cách mạng chưa chuyển qua giai đoạn chính trị, hành chánh cho nên chánh phủ không có ngân sách. Ông Hồ Chí Minh bảo bộ trưởng Tài chánh Lê văn Hiến làm cho bộ Ngoại giao một ngân phiếu ứng trước 2 triệu đồng. Ngân phiếu làm tên tôi.

Sợ Quốc Dân Đảng có tiền mua thêm súng, ông Hồ Chí Minh cản thiệp ra lệnh cho Hiến không được đưa cả một lúc số tiền hai triệu này cho chúng tôi và căn dặn chỉ đưa dần dần nhiều nhất mỗi lần 5 vạn đồng là cùng. Hiến chuyển lệnh này cho anh Nguyễn xuân Khoát, giám đốc Ngân Khố.

Lúc đó, đảng cần tiền để mua súng (Quân đội Trung Hoa hứa bán).

Anh Tam bàn với tôi tìm cách lãnh số tiền nói trên ra.

Tôi mang ngân phiếu sang sở Ngân khố, gặp anh Khoát xin lãnh tiền. Khoát nhắc lại lệnh của bộ Tài chánh: chỉ đưa 5 vạn mỗi lần. Tôi bảo Khoát:

«Ngân phiếu ghi 2 triệu thì anh cho lãnh 2 triệu. Lãnh xong, tôi sẽ gởi lại trong quỹ ngân khố rồi sẽ lãnh dần.

Nể lời tôi, Khoát chịu. Tôi lãnh được tiền rồi. Khoát đưa tôi đến gặp viên Thủ quỹ.

Tôi giữ lại 5 vạn để chi tiêu trong bộ — còn bao nhiêu gởi hết vào Quỹ. Số tiền này, tôi buộc để vào một tủ sắt riêng, đề tên tôi.

Hai hôm sau, với sự thỏa thuận của Hiến và Khoát, tôi lấy thêm 35 vạn gởi sang cho phái đoàn thiện chí Nghiêm kế Tổ—Vĩnh Thụy, lúc đó ở Trùng Khánh.

Hôm sau nữa, tôi tới lấy 10 vạn để chi tiêu về phái đoàn tham dự Hội nghị trù bị Đàlạt.

Tôi chờ hai hôm nữa. Rồi buổi sáng, tôi sang Ngân-khố—sau khi được một đồng chí ở Ngân khố cho biết Khoát đi họp bên bộ Tài Chánh.

Tôi bảo ông Thủ quỹ trả tôi nốt số tiền tôi gởi trong tủ sắt.

Ông này ngần ngừ, xin để hỏi ý ông Giám Đốc. Ông Giám đốc đi vắng. Không xin được lệnh ông Thủ quỹ lúng túng.

Tôi bảo ông:

« Tiền tôi gởi, đứng tên tôi. Nay tôi lấy ra có gì là lạ, mà còn ngần ngừ ».

Thế là, ông chịu đưa hết chỗ tiền còn lại cho tôi.

Số tiền đó trừ một số giữ lại để chi tiêu cho bộ, tôi đưa cho anh N-T-Tam. Anh Tam trao lại cho ban tài chánh của đảng, mua được 1000 khẩu súng và đạn dược.

Súng đạn này được phân phát cho các đồng chí thanh niên, tranh đấu chống Việt Minh ở suốt giải sông Hồng-hà và chống Pháp ở Phòng Thơ

Biết tôi đã lấy hết tiền, Khoát sang bộ Ngoại Giao vò đầu, vò tai, xin tôi trả lại. Lẽ tất nhiên, chúng tôi không chịu.

Chuyện đến tai ông Hồ, ông còn chế diễu Khoát « già đời mà còn bị lừa ».

Khi chúng tôi bỏ nước lưu vong sang Trung Hoa, đài phát thanh và báo chí VietMinh chửi bới chúng tôi ăn cắp tiền của chánh phủ, của nhân dân.

14 năm sau. Chúng tôi bị bắt nhân vụ 11-11-60. Anh là một « thủ phạm » mà không bị bắt. (Mãi tới giờ cuối cùng, anh mới bị đưa ra Tòa án Quân sự đặc biệt.)

Một số anh em chê anh hèn nhát, trách anh làm lãnh tụ mà không biết hi sinh cùng anh em, cho anh em, như đòi vào tù cùng anh em, nhận trách nhiệm của người lãnh tụ...

Anh đã trả lời bằng cái chết cao quý của anh...

A tiếp theo trang 1

Sở dĩ vấn đề Quy chế Chánh Đảng phải đặt ra trong giai đoạn lâm thời này là cốt để có một đường lối, có một kế hoạch cho các « đảng phái Cách mạng bí mật » thoát xác, tùy theo những nhu cầu tranh đấu mới mà *thực hiện những cuộc tập hợp mới, với những người mới,* cho phù hợp với *hoàn cảnh tranh đấu mới,* biến thành những *tổ chức chánh trị có tánh cách đại diện cho dân,* làm rường cột cho nền dân chủ.

Để ý thức sự thay đổi đó ta hãy nhìn ở nước Pháp. Khi bị Đức chiếm đóng, các chánh đảng của Đệ Tam Cộng Hòa phải giải tán để nhường chỗ cho các phong trào bí mật giống như các đảng phái cách mạng của ta (FFI, FFL...). Sau khi chiến thắng, các phong trào bí mật đó lại tự giải tán, những cuộc tập hợp mới được thực hiện dưới hình thức các chánh đảng của Đệ Tứ Cộng Hòa. Ở nước Pháp đã quen với nếp sống dân chủ, sự thay đổi như vậy được thực hiện một cách tự nhiên. Ở ta, đó là cả một sự « thoát xác » của các đảng phái cách mạng. Không phải chỉ công-khai-hóa mà đủ, còn phải có hẳn một sự thay đổi từ tư tưởng, vị trí, thái độ, tác phong, tổ chức và lề lối làm việc nữa. Muốn thực hiện sự « thoát xác » đó, cần phải có một quốc sách. Và Quy chế chánh đảng, cũng như Luật Bầu cử v.v.... cần phải nằm trong Quốc sách đó, đi đúng theo quốc sách đó. Không phải rằng cứ có một Quy chế Chánh Đảng, cứ có một Luật Bầu cử, là sẽ do sự phát triển và đào thải tự nhiên mà ta sẽ có được những chánh đảng trưởng thành và một nền dân chủ lành mạnh — Trái lại, nếu như vậy tương lai rất có thể chỉ là một nền «độc tài phản ứng», sau một thời gian dân chủ mị dân hỗn loạn.

Tiếc thay, chủ trương « phát triển và đào thải tự nhiên » đó hình như đang là xu hướng của đa số các nhân vật trong Ủy ban Hỗn Hợp Soạn Thảo Quy Chế « trong » cũng như «ngoài» chánh quyền. Hiểu theo các điểm trong bản thông cáo, hình như mục đích của Quy Chế Chánh Đảng chỉ là cốt để *hợp-thức-hóa một số đảng phái «cũ» mà căn bản không còn phù hợp với nhu cầu tranh đấu ngày nay, và một số đảng «mới» thật ra chưa có căn bản thực tế gì cả,* về chương trình hành động cũng như về tổ chức nhân sự.

Chúng tôi tin chắc rằng quan niệm về mục đích của Quy chế Chánh Đảng như vậy là sai, và sẽ đưa đến những hậu quả vô cùng tai hại.

Phải đặt lại vấn đề cho đến tận gốc rễ, thì mới giải quyết được tốt đẹp, mới tránh khỏi một cuộc phiêu lưu chánh trị thứ hai trên con đường dân chủ.

Dù thời gian cấp bách, nếu hoạt động một cách liên tục và có phương pháp, ta vẫn còn thừa đủ thì giờ. Nếu vì thời gian cấp bách mà áp dụng những giải pháp tắc trách, thì chỉ làm cho tình trạng ngày một rối thêm.

Hội Nghị Quy Chế Chánh Đảng «chưa phải là một quốc dân hội nghị», như Trung Tướng Nguyễn Khánh đã nói.

Chính bởi vì chưa phải là một quốc dân hội nghị nên ta chưa có căn bản để xây dựng chánh đảng, chưa có căn bản để soạn thảo Quy Chế Chánh Đảng.

Phải có một quốc dân hội nghị, như kiểu Hội Nghị Toàn Quốc năm 1953, nêu các vấn đề chính yếu thực tiễn trong việc cứu quốc và kiến quốc, thì mới sẽ lộ ra một mẫu số chung để làm nền tảng cho đời sống dân chủ, và lộ ra một số những điểm dị đồng về chính sách để thực hiện những cuộc tập hợp mới. Việc xây dựng chánh đảng căn cứ vào chánh sách như vậy (chánh sách thực tế để giải quyết các vấn đề quốc gia, không phải những chánh sách lo mơ với một số danh từ trống rỗng), sẽ phải quyết cái nạn « đảng phái lạm phát » đang đe dọa chúng ta. Bởi vì cái nạn đa đảng, đó là do cái nạn « đa lãnh tụ » mà ra, đâu có phải thật vì « đa chính sách » ?

Tổ chức một quốc dân hội nghị có khó hay không ? có mất thì giờ hay không ? có gây xáo trộn gì hay không? Trong một số báo sau, chúng tôi sẽ xin chứng minh rằng không khó, không mất thì giờ và chẳng gây xáo trộn gì cả.

ĐẶNG VĂN SUNG

C tiếp theo trang 1

những lời buộc tội gay gắt của một số nhà đạo đức đối với thanh niên ngày nay hơi quá đáng vì dù sao trong thâm tâm mỗi thanh niên vẫn còn một vài tia sáng tốt đẹp, nhất là thanh niên công giáo, vì trong lòng luôn luôn có một ngọn lửa bản thiện chỉ chờ dịp để sáng rực lên.

Truyền đơn nhấn mạnh rằng thanh niên công giáo bao giờ cũng có đầy thiện chí không ngừng đi tìm một lý tưởng, đầy can đảm và sẵn sàng hy sinh, đầy nhiệt huyết luôn luôn muốn phụng sự. Cuối cùng truyền đơn kêu gọi thanh niên công giáo đoàn kết, gia nhập Đ.T.N.C.G.C.Đ.

Đ tiếp theo trang 1

với Uỷ ban Liên bộ vì có những tin tức cho rằng Thủ Tướng chính phủ đã « phủ nhận vai trò của chính đảng trong đời sống chính trị Quốc gia và một thị các chính đảng là chỉ thiết tha đến những quyền lợi vật chất nhỏ nhặt ».

Nay có thông cáo chánh thức của Thủ Tướng phủ cho biết những tin tức ấy không phản ảnh trung thực lời nói và quan niệm của Thủ tướng..

Một mặt khác, Ban Đại diện Đại Hội về quy chế Đảng Phái nhận định rằng trong hiện tình, cần có một quy chế đảng phái để gây hoàn cảnh thuận tiện cho sinh hoạt chính trị quốc gia.

Bởi thế, Ban Đại diện chúng tôi đã quyết định nhận lời mời tái nhóm của Uỷ ban Liên bộ đặc trách soạn thảo quy chế đảng phái bắt đầu từ ngày thứ hai 6-7-1964.

Chúng tôi vẫn xúc tiến việc triệu tập lại Đại hội về quy chế đảng phái để phúc trình công tác.

Sau hết chúng tôi xin ghi nhận những ý kiến mà các Đại diện chính đảng và đồng bào các giới đã gởi đến chúng tôi và xin chân thành cảm tạ những lời khuyến khích của Quý vị.

°o°

Riêng nhân sĩ Trần Thanh Hiệp thì ra thông cáo rút lui hẳn khỏi Ban Đại Diện vì lẽ ông chủ trương triệu tập một đại hội thứ hai nhưng không được chấp thuận.

G tiếp theo trang 1

Ngoại trưởng về điều hợp các hoạt động của các cơ quan quân sự, kinh tế, ngoại giao Mỹ ở Sàigòn với các cơ sở liên hệ ở Hoa thịnh Đốn, nay được cử làm đệ nhị bí thư Tòa Đại Sứ Mỹ. Nhiệm vụ mới của ông là điều hợp hoạt động của Tòa Đại sứ Mỹ, cơ quan Viện Trợ Kinh Tế Mỹ, Phòng Thông Tin Mỹ, Bộ Tư Lệnh Viện Trợ Quân Sự và Trung Ương Tình Báo Cục ở Sài gòn.

Nhân vật thứ hai sẽ được bổ nhiệm là ô. Kia-lơn (Killen), nguyên Trưởng Phái Bộ Viện Trợ Kinh Tế Triều Tiên, sẽ giữ chức Trưởng Phái Bộ Viện Trợ Kinh Tế ở Việt Nam.

Chánh sách Mỹ ở N.V.

HOA THỊNH ĐỐN.— Hôm qua các lãnh tụ đảng Cộng Hòa Mỹ đã hội họp tại Cựu Kim sơn để thảo chương trình hoạt động của đảng trong năm 1964. Ứng cử viên Xít căng tông (Scranton) đã gặp cựu Đại sứ Lốt.

Ô. Xít-căng-tông nói rằng sự thi hành chính sách Mỹ ở Việt Nam sẽ là vấn đề quan trọng trong cuộc vận động tranh cử. Lãnh tụ Cộng Hòa đã tố cáo chính sách của Tổng Thống Giôn sơn là đã gây hỗn độn hoang mang. Lãnh tụ này kêu gọi công bố chính sách về Việt Nam cho dân Mỹ và thế giới đều biết.

Bình luận về lời tuyên bố mới đây của cựu Đại sứ Lốt, đài phát thanh « Tiếng Nói Hoa Kỳ » nhấn mạnh đến sự khuyến cáo của cựu Đại sứ là «Mỹ cần phải kiên nhẫn». Bài bình luận cho rằng ý kiến của ô. Lốt có thể bị chỉ trích. Bài bình luận nhấn mạnh rằng mục tiêu của Mỹ là đem lại hòa bình cho Việt Nam và toàn vùng Đông Nam Á. Để tiến tới mục tiêu đó Mỹ sẽ nỗ lực giúp VN tái lập an ninh, gây lại Chính phủ dân sự nhưng không hoàn toàn gạt bỏ yếu tố thương thuyết.

Báo Newsweek số 3-7 thì nói rằng Đại sứ Lốt đã từ chức vì hội nghị cao cấp Hô-nô-lu-lu đã không ủng hộ đề nghị « mở rộng chiến tranh ra Bắc » của ông.

N tiếp theo trang 1

Hề tội nghiệp và thương thay cho các chính đảng là vì nào họ có quyền cao chức trọng gì đâu mà cũng cứ bị ghép vào tội xôi thịt ? Họ chỉ đứng ở ngoài, nói chuyện nước chuyện dân, cứu quốc và kiến quốc mà cũng bị gắn cho nhãn hiệu xôi thịt ?

Mười năm trước, hai mươi năm trước, ba mươi năm trước, bốn mươi năm trước... đảng cách mạnh ra đời với mục đích cứu nước giữ nước và từ đó cho tới nay, bao nhiêu đồng chí chiến sĩ Cách mạng quốc gia hy sinh trong bóng tối, chắc chắn không phải là vì... xôi thịt rồi! Nỗi niềm chua xót của họ còn thê thảm hơn sự vô ân bội nghĩa mà người Phi châu đã chịu đựng trong rừng sâu : suốt đời cặm cụi, phá rừng xẻ núi, xây đắp làm ăn, hy sinh chịu đựng, lo lắng nuôi con cho tới khi chúng lớn lên thì chúng đem bố đem mẹ đem ông đem bà ra mà... giết đi ăn thịt !

Ngày nay ở bên Phi Châu, hành động thú vật ấy vẫn còn.

Ngày nay, ở Việt Nam ta danh từ xôi thịt đang còn bốc hơi, nóng hổi tính chất thời sự.

Hề trộm nghĩ :

— Có lẽ có người vừa tìm ra hai chữ « xôi thịt » và thấy hay quá, nên nóng lòng muốn xài chơi, chưa biết xài vô chỗ nào thì xài đại cho mấy chính đảng vậy.

Nay có lẽ thấy Hề nói ra, nghĩ rằng không phải, nên hối hận muốn rút lại hai chữ « xôi thịt » chăng. Nhưng rút hai chữ ấy về mà cất trong tủ lạnh thì cũng... phí mất của trời.

A ! cái gì chứ cái xôi thịt thì xin quý vị khỏi lo ! Hề có chỗ cho mà xài. Xin cứ yên trí lớn. Hề sẽ chỉ chỗ cho mà xài !

THẰNG HỀ

O tiếp theo trang 1

Có lẽ chính vì ý thức như vậy mà một số người hằng tha thiết với quyền thuật như Đại tá Thoàn, Trung tá Đạt, võ sư Lê Sáng v.v.. đã cố gắng vận động cho bộ môn này được công khai hoạt động trở lại. Và hai đêm quyền thuật vừa qua có thể nói là bước đầu của cuộc phục hưng nền võ thuật nước nhà. Thiện chí ấy của tổng cuộc QTVN dĩ nhiên không ai phủ nhận được. Và sự ủng hộ nhiệt tình của giới mộ điệu đã là một khích lệ lớn cho tổng cuộc.

... Thất vọng ê chề

NHƯNG người ta đã thất vọng sau khi đi xem hai đêm quyền thuật này. Các võ sĩ đều tỏ ra quá kém về kỹ thuật, và quá yếu, vì thiếu sự tập luyện. Đêm thứ nhất chỉ có Dương văn Mẹ là có vẻ sung sức, tinh và biết đánh. Tuy nhiên người ta có thể mượn cớ các võ sĩ đánh đêm đầu đều mới « ra lò » để bào chữa. Nhưng đêm thứ hai, giới hâm mộ càng thất vọng khi thấy phần lớn các võ sĩ tham dự đều đã nhiều lần lên đài. Một Hồng Cương (quyền Anh), tuy vẫn giữ được lối đánh bay bướm, nhưng quá yếu, quá chậm, nên chỉ thắng rất sát nút một Châu Huỳnh thiếu kinh nghiệm, không có cú đấm quyết định tay mặt. Một Thân Phong (tức Hiệp Huỳnh) từng làm mưa làm gió trên võ đài, từng đánh với võ sĩ Thái Lan, Cao Mên, Lào, cũng chỉ thủ hòa với một Chi Em, thiếu kinh nghiệm và không có đòn. Thân Phong đã mất quá nhiều phong độ trở nên nhát đòn và chậm. Một Lý Huỳnh, gà nòi của lò Huỳnh Tiền, sau gần 10 năm đeo găng da, vẫn không bề tiến bộ về kỹ thuật đấm : dại đòn, chậm và thiếu hẳn cú tay mặt, thường được coi là cú quyết định. Địch thủ của anh, võ sĩ Mạnh trung Phương (vô địch miền Trung) cũng chỉ biết đấm có tay trái, lại thiếu cả tinh thần chiến đấu. Cả hai đều không chịu vào đòn. Lý Huỳnh tuy thắng điểm nhưng không rõ rệt. Nói tóm, các võ sĩ lên đài trong hai đêm vừa qua thiếu hẳn hai yếu tố quan trọng của một võ sĩ : Sức và kỹ thuật, vì thiếu tập dượt và không được chỉ dạy một cách khoa học lối ra đòn. Về quyền Anh, các quả đấm : thẳng trái và phải, móc trái và phải, «cắt dưới» trái và phải đều chưa đúng cách nên những đòn đánh ra không được «khô» (sec). Hơn nữa dường như một số võ sĩ chưa biết những nhược điểm trên người địch thủ như : đánh chỗ nào thì địch thủ mất sức, chỗ nào địch thủ bị «ngất tỉnh». (K.O. technique...) Về võ Việt Nam phần lớn các võ sĩ đều không biết đánh đòn tay

Những thiếu sót cần bổ khuyết

NHỮNG khuyết điểm kể trên dĩ nhiên tại các võ sĩ VN thiếu phương tiện và hoàn cảnh để tập dượt, thiếu sự chỉ dạy tận tâm và khoa học, thiếu sự khích lệ và giúp đỡ về vật chất của nhà hữu trách thể thao. Lại thêm cái nạn — trước đây — cá nhân tổ chức quịt tiền độ, võ sư ăn chặn... Đó là những khiếm khuyết và tệ đoan đã làm chết nền võ thuật ở VN. Vì thế chúng tôi nghĩ rằng, để cho nền võ thuật VN. tiến mạnh, để cho võ sĩ V.N có thể đấu ngang ngửa với võ sĩ ngoại quốc, Tổng cuộc Q.T.V.N. hiện nay, gồm toàn những người giàu thiện chí, nghị lực, cần phải tìm đủ mọi cách giúp đỡ các lò võ chính thức, đứng đắn, về vật chất ; nếu có thể, trả lương đủ sống cho những võ sư có chân tài, có thiện chí để họ chỉ dạy các võ sĩ và, mở một võ đường công (như võ đường Bách khoa trước đây) để tiếp nhận những võ sĩ nhiều triển vọng, sau khi qua một cuộc đấu tuyển chính thức. Ngoài ra chúng tôi thiết tưởng, Tổng cuộc cũng nên áp dụng phương pháp gây quỹ của các tổng cuộc quyền thuật quốc tế, là tổ chức thường xuyên những trận đấu, với giá vé thật bình dân. Những trận đấu này tổng cuộc có thể tổ chức ngay tại từng lò võ, và mỗi lò đều phải cử võ sĩ sang lò khác tham dự. Để tránh việc «đánh cụi» ăn tiền, tiền độ của mỗi võ sĩ sẽ được bỏ vào quỹ của lò mình để mua sắm đồ tập. Sau bốn lần đấu có tính cách toàn đội (tức độ 1 tháng, hoặc 2 tháng) lò nào có nhiều võ sĩ thắng nhất sẽ được vinh dự giữ chiếc «cúp» luân chuyển do Tổng Cuộc tặng.

Chúng tôi tin tưởng rằng, với sự giúp đỡ tích cực của phủ Đặc ủy Thanh Niên, Thể Thao, Tổng cuộc QTVN sẽ thành công. Và dĩ nhiên, không có một lý do nào, Phủ Đặc ủy TNTT lại từ chối làm một việc hữu ích chung.

1) Chúng tôi mạn phép đề nghị đổi ba chữ « Võ Tự Do » thành « Võ Việt Nam » để tránh sự ngộ nhận của những người xa lạ với quyền thuật thường tưởng rằng võ tự do tức là muốn đấm đá sao cũng được, đánh một cách xô bồ, vô luật lệ.

Đọc và cổ động
CHÍNH LUẬN

H tiếp theo trang 1

Ở Hà nội, chính phủ cải tổ, vẫn nguyên những mặt cũ, chỉ mở rộng thêm, chắc là để bày tỏ với dân chúng rằng trước áp lực của Mỹ, uy quyền của bác, của đảng vẫn còn nguyên.

PHÁI đoàn Liên Hiệp Quốc có nhiệm vụ nghiên cứu sự kiểm soát biên giới Miên—Việt cũng đã đến Sàigòn. Trước đó Cam Bốt than phiền phi cơ V.N.C.H. vi phạm không phận Cam Bốt.

Thực ra thì sự xích mích giữa Cam-bốt và VNCH dù cho Cam Bốt có cố xé ra to cũng không thể nào nở to được, vì lẽ Cam Bốt nhỏ yếu hơn mà VNCH thì còn bận nhiều việc khác quan trọng hơn là cái vụ với một nước bạn láng giềng trông nhờ vào sự kháng chiến của VN để mà duy trì một tình thế trung lập leo giây.

Nếu Việt Nam bị một nước bạn là Cam Bốt quấy rầy thì một nước bạn khác là Phi Luật Tân lại hết sức ủng hộ V.N, có thể là ủng hộ đến mức đóng góp quân lực. Theo lời tuyên bố của ngoại trưởng Phi, thì có lẽ đang có sự vận động với Quốc Hội, để sự giúp đỡ chóng thể hiện.

°o°

TẠI Sàigòn, Bộ QGGD xuất trình với công chúng một Hội đồng Giáo dục gần như là một hội đồng cố vấn cho Bộ để tạo sự liên tục cho các chương trình giáo khoa khỏi bị xáo trộn vì sự thay đổi chính trị.

Vẫn tại Sàigòn, báo chí nói nhiều đến vấn đề xôi thịt. Thủ Tướng ra một thông cáo, đại diện các chính đảng cũng ra thông cáo.

Sự việc ấy cho thấy rằng trong sinh hoạt chính trị đã thấy chớm nở một thủ tục đối thoại.

Một vấn đề được nêu lên, gây ra tranh luận, thì bó buộc chính quyền cũng như đảng phái đều phải lưu tâm đến và cùng tìm cách giải quyết chứ không thể để lòng thòng mãi như trước, hoặc bày ra rồi lại dọn dẹp cất đi...

°o°

Ở Sàigòn, người ta cũng còn chú ý đến một bản đề nghị của các nông gia (có lẽ là điền chủ thì đúng hơn) gửi Thủ Tướng đề cập tới vấn đề cải cách điền địa trở lại ! Dụng ý là để chặn chương trình cải cách cũ không cho tiến xa hơn, hay là để đòi đất trở lại cho điền chủ ? Vấn đề này chắc là hứa hẹn nhiều pha gay cấn trong thời gian tới.

CHÍNH-LUẬN

B tiếp theo trang 1

bọc phá phá hàng rào giây kẽm gai. Liền đó, chúng tràn được vào bên trong. Trước một quân số quá đông của địch, các chiến sĩ Lực lượng Đặc biệt, sau khi kháng cự mãnh liệt, đã phải thu thập những quân trang quân dụng vũ khí cần thiết, và mang theo các đồng đội bị thương rút về phía bờ sông, lập công sự khác để tiếp tục kháng cự, và cầm chân VC.

Sau độ gần một giờ nổ súng nữa, cuối cùng bọn Việt Cộng đã tràn vào trại. Chúng lấy mất một khẩu moọc chê, 5 đại liên và gần trăm súng cá nhân. Nguồn tin Mỹ tiết lộ bên ta có khoảng 45 chiến sĩ tử trận và 27 bị thương, kể cả 2 cố vấn Mỹ.

Khi trời vừa bừng sáng, toán chiến sĩ Lực Lượng Đặc Biệt trở lại trại, đúng lúc trực thăng ở hậu cứ tới, chở các thương binh về bệnh viện Kontum. Cũng nên biết trại Polei Krong không xa trại huấn luyện Plei M'Rong là bao : và cũng ngày này năm ngoái trại này cũng đã bị tấn công và tràn ngập giống như trận vừa kể

THÔNG CÁO

Về học bổng British Council niên khóa 1965 — 1966

Hội Đồng Du Học trân trọng thông cáo :

Về niên khóa 1965-1966, Hội Đồng sẽ cấp phát 4 học bổng của British Council tặng dành cho công chức hoặc sinh viên đã tốt nghiệp đại học muốn khảo cứu hay bổ túc các ngành học tại Anh Quốc (trừ Âm nhạc và Mỹ Thuật).

— Thời hạn du học : Từ một tới 2 năm tùy môn học

— Điều kiện tuổi (— Nữ ứng viên : từ 25 tới 35 tuổi
(— Nam ứng viên : Trên 33 tuổi, nghĩa là đã quá tuổi thi hành quân dịch

— Ứng viên sẽ phải qua kỳ khảo sát Anh Ngữ

Hồ sơ xin học bổng gồm :

— 1 Đơn— 1 tờ khai lý lịch(Có phát mẫu tại Nha Kế Hoạch và Bộ Quốc Gia Giáo Dục).
— 1 bản sao văn bằng Đại học
— 1 bản trích lục khai sanh
— 1 bản đề cử (đối với ứng viên công chức)

phải gửi tới Hội Đồng Du Học (Tổng Nha Kế Hoạch) trước ngày 31 tháng 10 năm 1964.

Đơn xin học bổng của công chức phải gửi theo hệ thống hành chánh.

Sàigòn, ngày 11 tháng 6 năm 1964
HỘI ĐỒNG DU HỌC

Cảm tạ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ quý vị
— Tổng Nha Thuế vụ
— Tổng Nha Ngân sách và Ngoại Viện.
— Sở Thanh Niên Đô Thành.
— Hội Cựu Sinh viên Quốc Gia Hành Chánh.
— Tổng Hội Huấn Luyện Viên Thể Dục.
— Hội Phụ Lưu tương tế.
— Ban Giám Đốc và nhân viên khách sạn Catinat.
— Ban Giám Đốc nhà hàng Tự Do
Thân bằng quyến thuộc.

Đã có lòng ưu ái đến phúng điếu và đưa đám Tổ Mẫu, Thân Mẫu, Nhạc mẫu chúng tôi là :

Cụ bà ĐOÀN-VĂN-BÌNH
nhủ danh DZƯƠNG-THỊ-TÝ
Pháp danh : DIỆU-TỪ
hưởng thọ 75 tuổi, đã mệnh chung ngày 1-7-1964.

Con trai : Đoàn-văn-Nuôn, vợ và các con.
Đoàn-văn-Phong, vợ và các con,
Đoàn-văn-Đăng, vợ và các con.
Đoàn-khắc-Vinh, vợ và các con.
Con gái : Đoàn-thị-Hòa chồng và các con.
Đoàn-thị-Lý, chồng các con.
Đoàn-thị-Liên và chồng
Đoàn-thị-Nhung, chồng và các con.
đồng bái tạ.

Giải trí hôm nay

REX
Le Buisson ardent. (Sau phút yếu lòng) Richard Burton, Barbara Rush, Angie Dickinson. Màu. P.Đ.V.Hoa.

ĐẠI NAM
Số kiếp hồng nhan (Go Naked in the World) Gina Lollobrigida A. Franciosa-Scope-Màu-PĐV.Hoa

MAJESTIC SAIGON
Tiểu đội quyết tử (The Quick and The Dead) Nói tiếng Anh. Phụ đề Việt — Pháp — Hoa Ngữ.

EDEN SAIGON
Héros sans retour — Stewart Granger — Dorian gray — Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Hoa

VICTORY LÊ NGỌC
Okinawa nhuộm máu (The Pacific war) Phim dài 3 giờ Đại vĩ Tuyến-Màu-Phụ đề Việt Hoa.

PALACE CHỢLỚN
Tiểu đội quyết tử (The Quick and The Dead) Nói tiếng Anh Phụ đề Việt-Pháp Ngữ

KIM CHÂU
Tình trong vũ điệu (Les belles) Lâm Đại—Chen Ho — Phạm Lệ — Scope-Màu — Nói tiếng Việt Nam

KHẢI HOÀN
Okinawa nhuộm máu. (The Pacific War) Phim dài 3 giờ. Đại vĩ tuyến. Màu. Phụ đề Việt-Pháp.

DIÊN HỒNG
1) Kim môn đảo khói lửa-Yujiro Ishibara-Scope-Màu T.Việt 2) 3 Kẻ giết mướn-C.Mitchell-PĐV.Pháp

NAM VIỆT
1) Kim môn đảo khói lửa Yujiro Ishibara Scope Màu T. Việt 2) 3 kẻ giết mướn C Mitchell P.Đ.VPháp

HỒNG BÀNG
1) Chacun son alibi. A.Sordi,S. Mangano,V.Gassmann,Scope 2) Gulliver đến nước người Tý hon. Màu.

VIỆT LONG
Có thời sự Pháp mới — Tiểu đội quyết tử (The quick and the dead) Tiếng Anh-Phụ đề Việt-Pháp

VĂN-HOA
Thế giới của đàn bà (Women... oh, Women) Cinémascope — Tô màu — Phụ đề chữ Việt.

MODERNE
Ils n'ont que vingt ans (Tuổi đôi mươi) Cấm dưới 18-Sandra Dee Troy Donahue-Tô Màu PĐVN

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Thằng Ngốc triệu phú Jerry Lewis — Màu — 2) Maciste, con thần cứu chúa-Mark Forest — Màu

LONG VÂN
La Cité sous la mer R.Ryan- A. Quinn—Màu—2) Dynamite jack—Fernandel — Màu — P.Đ.V.N

KIM ĐÔ
1) Nổi lòng Hắc Trung sĩ Màu-Nói tiếng Pháp-Phụ đề V.N. 2) Hận thù — Màu-Tiếng Pháp

NAM QUANG
Hải đảo bí mật Màu — Nói tiếng Pháp Pđ V.N. Tình trong dạ vũ Panoramique — Màu Eastmancolor

LONG DUYÊN
1)Constantin le grand-Scope-Màu 2) Passions sous les tropiques Màu-Nói tiếng Pháp - P.Đ.V Ngữ

THANH BÌNH
Từ 6-7 : 1) Géant de Thessalie Scope - Màu. 2) Les portes claquent (Nhà khua cửa động)

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng *RAO VẶT*, từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

NHẮN TIN
Các bạn Quân-nhân Công Tư-chức muốn học thi Tiểu-học, Trung Học, Tú Tài hãy viết thư hỏi :
TRƯỜNG HÀM THỤ
VĂN-HÓA
91 Trịnh minh Thế, Saigon Chuyên dạy học gởi bài đến nhà.

Anh-Văn Dễ Học
Vỡ lòng (khóa 2 tháng) Căn bản thực dụng. Dạy riêng từng người. Đàm thoại Luyện dịch Văn phạm. Giáo khoa thích hợp với hiệu tại. **59 đường YERSIN Sàigòn.** Kết quả chắc chắn vì ít người. (Chỉ nhận 10 người). Bài học sống động. (Có máy luyện giọng). Do Giáo-sư Hoàng-xuân-Chung. Tốt nghiệp Văn bằng E.E. và P.E. The Regent London hướng dẫn tận tâm.

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe Lambretta mới về, xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Salon CỰ PHÚ
506 — 508 Lý thái Tổ Saigon
CẦN MUA GẤP
Nhiều Vespa, Lambretta từ 10 đến 43.000đ. « trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gởi ». NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

Lambretta-Vespa
Xe gắn máy, máy may, quạt máy, Tủ lạnh, Tủ sắt, máy thâu thanh. Muốn mua giá phải chăng xin thương lượng
SALON 78 NGUYỄN-TRÃI
Chợ lớn. Đại diện mua bán các loại xe cộ và đồ trong gia đình. Đồ gởi bán có thể mượn tiền trước.

Salon XUÂN QUANG 356 Phan thanh Giản Sg. MUA, BÁN, ĐỔI nhận gởi các loại xe-AUTO Scooter cũ mới, nơi tập trung các loại xe để quí vị chọn lựa. Hoa Hồng Nhẹ.

SALON NHẬT HÙNG
465 A Phan Thanh Giản Saigon Mua bán đổi xe hơi, Vespa, Lambretta gởi có bảo đảm, nhà đất Villa sang mướn nhanh chóng, mời lại Salon. Hoa Hồng nhẹ.

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được **Giáo sư Tuấn-Việt** với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ. mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng: cô **Đoàn-Quỳnh** — Tại 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

— VIỆN UỐN TÓC —
DIỄM - THÚY
228 Đề Thám Sg. (ngã tư Quốc Tế, Do **CÔ HAI** (trước ở Kinh Đô) và 1 nhóm thợ danh tiếng đảm nhiệm) Uốn, chải, bới nhiều kiểu mới lạ. Máy tốt, thuốc sửa ngoại quốc. Nữ sinh giá đặc biệt Cần thêm 1 người làm chia.

LUYỆN THI IIè
Và các lớp 10è, 9è, 8è, 7è. Do các Nữ Giáo Viên Pháp-Việt chuyên Thanh thi đảm nhận. Tại 356 Phan luyện Giản Sàigòn có xe đưa rước.

10-7 Toán Đệ VII
Hình học-Đại Số-Trọn khóa 20 ngày Dành cho các em đã đậu vào Đệ VII trường công. Cửu Long 91 Nguyễn Du Sàigòn.

Sang tiệm ăn
Vì thiếu người trông nom, điều kiện dễ dàng.
Hỏi tiệm phở An Lộc 75 Nguyễn Kim Cholon, gần sân banh Cộng Hòa

BỐ CÁO
Muốn bán máy móc và dụng cụ thuộc nhà máy dừa khô. Xin hỏi chi tiết tại 761 Trần hưng Đạo Saigon trong giờ làm việc.

Cần 1 cô quản lý biết nói giỏi tiếng Anh lương hậu. hỏi Playboy Bar 49 đường Nguyễn cư Trinh Saigon

Sang phố buôn bán gần ngã tư khu thị tứ Tân định đủ tiện nghi Hỏi 428 Hai bà Trưng Sàigòn

Vespa-Lambretta
Mua giá cao (cả những xe đang cầm). Nhận gởi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trưng bán.
Tân Lợi 461 Lý Thái Tổ Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng **Đ.T. 498 Cardi**
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

ÍT TỐN TIỀN
Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc, PHẤN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lefèbvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Bán phố 3 từng lầu 88.th.v. gần chợ Saigon, kiến trúc mới, tiện nghi tối tân. Từng dưới có thể dùng làm cửa hàng hay văn phòng luật sư: giao nhà ngay. Hỏi tại số 126 Gia Long Saigon, Đ.T. 24.505.

Phái đẹp chú ý !!!
Có một thân hình 80-50-80, mặt xinh, ăn nói có duyên, nhưng đầu tóc bờm xờm, khô rối và cháy đỏ, như vậy chưa gọi là đẹp hoàn toàn. Vì, Cái răng, cái tóc là gốc con người « một mái tóc đẹp sẽ thay đổi những gương mặt ốm mập, già hoặc xấu thành gương mặt mỹ-miều duyên dáng xinh tươi.
Xin mời quý Bà và quý Cô hãy đến ngay số 604 đ. Phan đình Phùng Sàigòn Viện uốn tóc **LYLY** (bên cạnh Kỳ viên tự) Chính do chủ nhân Cậu CAN, Chú SINH, chú SIU và Chú CƯỜNG v.v... điều khiển — Cắt, uốn, chải và bới số dách vùng Phan-đình-Phùng Sàigòn.
Có giá đặc biệt cho nữ sinh và giới cần lao.
Có thợ chuyên sửa móng tay.

ÁNH TUYẾT
Dạy Khiêu Vũ
Riêng từng người nhiều bước mới đẹp dễ đi mau biết, có tăng cường những Vũ Sinh duyên giáng dễ quý ông bà có thể dượt lại trước khi đến Vũ trường. Cô A.T... xin cáo lỗi vì bận việc không thể phúc đáp lại thư các bạn ở xa đã gởi đến nhà hỏi về Khiêu Vũ thay vì trả lời sẽ gửi những bản học Khiêu Vũ hàm thụ giá 120đ. 1 Bản. Những bạn ở Sàigòn đã mua rồi muốn dượt lại cho giỏi xin đem theo bài A.T. sẽ không tính tiền. 277 Phan-đ.-Phùng (lầu 1)

Mua gấp Buick, Pontiac, Mercury, Plimouth Chevrolet, Biscayne Loại Du lịch, đời 59, và nhiều xe Jeep Willys, do nơi Trường Dạy Lái Xe Hơi VẠN-QUỐC, 66 Ngô Quyền Đ.T. 37467. Trường có nhiều xe Huê Kỳ Lịch Sự cho mướn giờ, ngày, tháng; dài hạn (Đám Cưới, Du Lịch và Đ. Xa).

Kén vợ đức hạnh hiền hòa, Văn danh, chọn Bánh, Mứt, Trà
VĨNH - HƯƠNG
368 Lê văn Duyệt Saigon
Chuyên làm Bánh Cốm, Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen, Trà Sen v.v... Hàng giao tận nhà hoặc đến nhà gái, Xe, Mâm Quả, người phù trang thật đẹp cho mượn. Nhận giao hàng ngoài đô thành 40cs. Xem dùm ngày tháng, đôi tuổi v.v.. Xin lưu ý số 368 cạnh rạp xi nê Thanh Vân kéo lầm hiệu khác.

Villa lầu, trung tâm Phúnhuận có garage, còn ba phòng đủ tiện nghi cho thuê với giá 6000đ.00. Hỏi 156 Võ di Nguy Phú Nhuận

Nhà Bán lầu đúc 3m6x17m5 luôn đất, đủ tiện nghi số 27/28 A Huỳnh Tịnh Của Saigon. Giá 340.000đ Hỏi 232 Hai bà Trưng Sg.

Nhà bán 3m5x11m có lầu gạch bông, giá 100.000đ đường Phan đình Phùng gần đài phát thanh. hỏi hẻm 12 số nhà 12-14.

VĂN PHÒNG SANG TÊN XE
VĂN - HOA
Mua xe hay bán xe VESPA, LAMBRETTA, xe HƠI muốn chắc ăn, khỏi mất thì giờ lòng dòng đi tới đi lui.
Xin quý khách mang ngay lại VĂN PHÒNG SANG TÊN XE «VĂN HOA». Nơi chuyên lo các thủ tục giấy tờ sang tên xe hợp pháp và mau chóng. Giá đặc biệt cho các loại xe đi Trung, xe TAXI, xe vận tải. Nhận gửi bán các loại xe SCOOTERS. Số 80 Trần quang Khải gần rạp ciné Văn Hoa
TÂN ĐỊNH

Bán phố và có phòng nuôi học sinh : mới đẹp, mặt lộ, vùng yên tĩnh, đủ tiện nghi điện nước, lavabo, douche, trung tâm đô thành. Hỏi 64/2B Phát Diệm Sàigòn.

Phòng mạch Bác-sĩ Vinh Đán Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Đa'sao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

Nhà — Phố — Đất
Sang : 1 gian hàng bán hàng vải địa điểm tốt, tại chợ Saigon—phố lầu Trương tấn Bửu—phố trệt d'ypre—tiệm ăn đông khách—Bán : Phố lầu Testard 2 lầu suốt cực đẹp 4m x 20m Hàm Tử—Villa Nguyễn Minh Chiểu 300m2 900 ngàn—Võ Di Nguy 900 ngàn—Công Lý—Ngô-Thời Nhiệm — Cách Mạng 600m2 — Nguyễn-Thành-Ý— Phan thanh Giản 287m2 gần trường Gia Long. Cho thuê Villa : Phạm Đình Toái — Hàn Thuyên — Trần Bình Trọng 12.000đ. — Vườn măng cụt—vườn xoài. Địa 6c Trần Quang Huy 3c Võ Tánh SG. Tel : 22.477.

Anh-Văn Special
Dạy riêng từng người từng nhóm đủ trình độ. Do G.s. Việt Mỹ tốt nghiệp Đại học, dày kinh nghiệm, tận tâm săn sóc với phương pháp giáo khoa thực tập tân tiến. Dễ hiểu nhớ lâu. Có máy luyện giọng. Kết quả bảo đảm. Nơi học lịch sự, và thuận tiện. Học phí nhẹ. 177 Lê thánh Tôn gần chợ SAIGON.

Cần villa nhỏ lối 300m2 điện nước phía Bắc chợ Bà Chiểu, Gia định, liên lạc 336 Phan thanh Giản Đ.T. 24.654

Bán Vauxhall hoàn toàn tốt NBS 2 màu đẹp. Hỏi 36/53 đ.l. Chi lăng Phú nhuận (khu bờ tẩm) xem xe ngoài giờ làm việc.

Bán phố 4m50x9m, đủ tiện nghi Điện nước, giá nhất định 70.000đ. (miễn trung gian) Hỏi 170 Lê thánh Tôn hay 94/82E Nguyễn Kim.

Bán hoặc cho mướn : Villa lầu, có terrasse, nhà để xe nhiều phòng, đủ tiện nghi vùng Trương minh Giảng, Giao nhà trống. Hỏi tại 264/L Trương minh Giảng, Saigon.

35đ. 1 KILO BỘT GIẶT nguyên chất, mau sạch, trắng hơn xà bông.
NGỌC THẠCH 134 Trần quang Khải—Tân Định Sàigòn.

VƯỜN TRẺ SƠ CẤP
ĐỨC-ĐẠT
145 Ngô Tùng Châu Sàigòn
Khai giảng ngày 1-7-64
G.P : 396 HCNV 14-5-64
Nhận trẻ em 3 tuổi trở lên. Phương pháp giáo dục mới, do chuyên viên Việt Pháp hướng dẫn. Nhiều tranh ảnh dụng cụ khoa học, để học.
Đặc Biệt ; biểu quà, nước ngọt cho các em vào giờ nghỉ. Có xe đưa rước. Giảm 10% cho anh em ruột, con công chức quân nhân.

Cần 1 người đàn bà biết nấu ăn giặt ủi, đi xa lương hậu Hỏi 72/6 Nguyễn đình Chiểu Tân định Sàigòn lúc 7 giờ sáng

BÁN GẤP
1 lô đất 1100m2 đường Hồng Thập Tự (góc đường, gần vườn Tao Đàn) cất trường Building rất đẹp, giá nhất định 4.500đ. một m2. — 1 lô đường Cống Quỳnh 1000m2 gần chợ bến xe. rạp hát, trường học (mặt tiền) 2.500đ. một m2 — 1 nhà lá và 3 nền 33.000đ. (gần cầu PT Giản)— 60.000đ. (gần Ciné, trường, chợ) khu Lê văn Duyệt Hòa Hưng — 70.000đ. (gần chợ, trường) khu chợ Quán — 27.000đ. mặt lộ (gần chợ, trường, đủ tiện nghi) khu Cao Thắng, Trần quốc Toản.
Mời quí vị có vốn từ 200.000đ. đến 1.000.000đ. hợp tác, chắc chắn có lợi nhiều. Người có tiền đứng tên. Hỏi 6. Ngọc 39 Trần Quốc Toản từ 15 đến 17 giờ (xin miễn tiếp trung gian).
— Bán 50 ngàn tấn sắt vụn loại A

Hàm Thụ
và Tư Thục **HẠNH-NGHĨA**
42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định bài gởi tận nhà dạy đủ các lớp : có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tiểu Học (thi đậu nhiều).

Lời 250.000đ.
Cần người hùn vốn từ 4 đến 500.000đ để đặt LỊCH NHẬT 65 tự đứng tên đặt hàng bảo đảm chắc chắn lời 50%. Xin mời quý vị đến Hãng Lịch NGÔ-MẠNH-HÙNG thảo luận, số 60 B Yên Đổ Saigon.

Cần mua 1 Jeep Willys loại capot cao hay tròn. Do 13 Đặng trần Côn Saigon (Gần rạp hát Long Phụng). Điện thoại 20.308.

Phố bán Điện, nước riêng, tiện buôn bán lầu đúc phía sau, 4 x 15 giá 320. Hỏi 70 Bùi Viện Sàigòn

Cần mướn một nữ bán vé hát thành thạo, có thể chân nhẹ xin hỏi Beaubois 283B. Hai bà Trưng Sàigòn vào giờ làm việc.

2CV BN-Simca 9 BM-BW Juva 4 Ftte BK có kính băng. P 203, BB BP (đời mới hết) BG décapot. St cite CD — Chevrolet décap—BH 35.000đ. Hỏi 415 Trần Quý Cáp (SG)

Mất vé số
Tôi có đánh rơi 4 tấm vé số K.T. 1 cặp 3 mở kỳ 7A-AA số 462169 và 1 rời số 444781. Ai lượm được, đem lại số nhà 243/111 đường Tôn Đản. Tôi xin hậu tạ.

Cho thuê một căn lầu đúc 4m50x6m đủ tiện nghi, đi cầu thang riêng, Hỏi tại số 47/10 đường Nguyễn cư Trinh — Saigon.

Latin-Français
à domicile par homme âgé exp 6 à 3e cl ; Jen. fem. brev-bac donne leçons fscs 10 à 6e cl, s'adr. à M. Tbi 252/12 bis B.H. Nghĩa Gia định (đường vào sau nũi Đ.Mẹ.)

Nhà bán bán một căn nhà 3m×8m30 tường xây, mái tôn, nền gạch bông, có gác lửng dàng sau có sân trời Béton ở hẻm 44 số nhà 115/4 đường Trần bình Trọng Sàigòn mời ông trả 45000đ đến thương lượng.

Bán đất trống, 2 mặt tiền đường Nguyễn minh Chiểu—Phú Nhuận — Biệt thự lầu Đoàn thị Điểm—Ngô thời Nhiệm Hỏi 57 Tôn Thất Đạm Saigon.

Bệnh trĩ : mạch lươn, đi tiêu ra máu, sa trôn trê. Xức thuốc đem vô. TRĨ ; xức thuốc cho rụng. Nguyễn văn Quỳnh hiệu : TIẾN - ĐAN *508 Trương minh Giảng Sàigòn.* K.N.S. 428 ngày 25-9-63.

(1-7-64) Đã mở các lớp Chiều
Từ ĐỆ TỨ đến ĐỆ NHỊ AB, ĐỆ NHỊ C (Anh văn)
GHI TÊN TẠI TRƯỜNG **LÊ-QUÝ-ĐÔN**
216 PHAN-ĐÌNH-PHÙNG Đ.T. 25.318

ĐỆ TAM và ĐỆ THẤT mới
6-7-64 Sáng và Chiều
Các lớp Đệ THẤT đã mở hết chỗ
TỐI : Thất + Lục, Ngũ + Tứ, Tam + Nhị
Trường **PHAN - SÀO - NAM**
657 Phan-thanh-Giản (Ngã Bảy) Saigon

Lớp Tối Trường HƯNG - ĐẠO
do ban Giáo-sư danh tiếng các lớp ngày phụ trách
15-7 KHAI GIẢNG CÁC LỚP ;
ĐỆ LỤC — Toán Lý hóa học lại từ đệ Thất
ĐỆ TỨ — Toán Lý hóa học lại từ đệ Ngũ
ĐỆ NHỊ — Toán Lý hóa học lại từ Đệ Tam
(A và B học riêng)
15-8 Khai giảng các lớp Đệ NHẤT A và B.
1-9 Khai giảng các lớp Đệ NHỊ học lại A và B.
(Hỏi chi tiết và ghi tên tại học khu đệ Nhị cấp 115 Cống Quỳnh Saigon)

In tại nhà in SÔNG-VĂN 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện